دعوت

۷

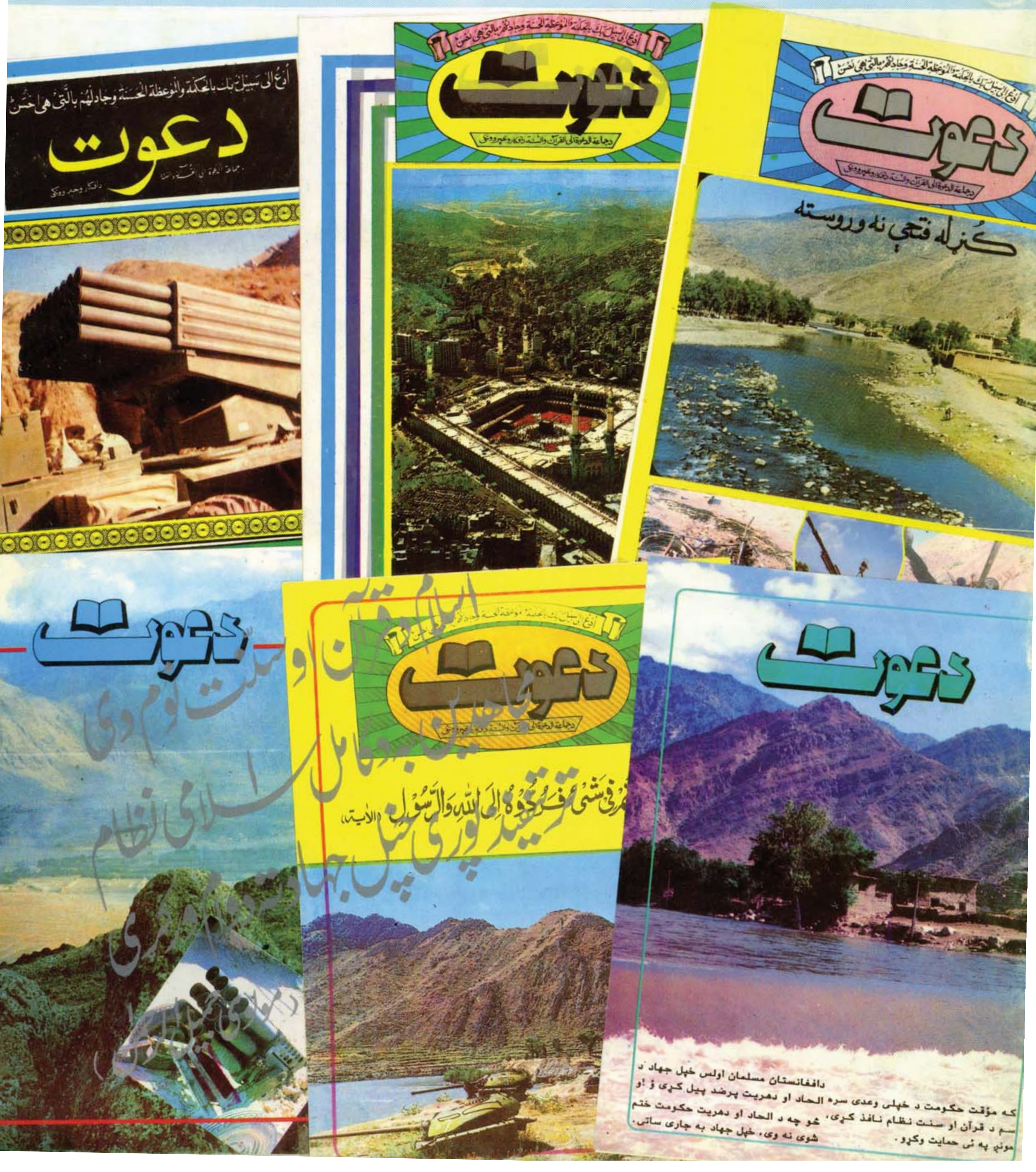

دعوت
ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن
کُزله فتحې نه وروسته
دافغانستان مسلمان اولس خپل جهاد د
که مؤقت حکومت د خپلی وعدی سره الحاد او دهریت پرضد پیل کړی ؤ !و
سم د قرآن او سنت نظام نافذ کړی، څو چه د الحاد او دهریت حکومت ختم
شوی نه وی، خپل جهاد به جاری ساتی.
مونږ په ئی حمایت وکړو.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ
اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا
ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا
وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰٓى
اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾

ترجمه : او څوك دى زيات ظالم له هغه نه چه جوړوى په الله باندى دروغ يا دروغجن كړى آيا تونه دهغه ، بى شكه فلاح نه شى موندى ظالمان . او په كومه ورځ چه جمع كړو دوئ ټولو لره ، بيا به ووايو هغو خلكو ته چاچه شرك كړى ؤ چه كومه دى شريكان ستا سو ، د كومو چه مو دعوه كوله . بيا به پاتى نه شى له دوى سره څه بهانه ، مگر دا چه و به وائى قسم دى په الله چه زمونږ رب دى ، نه وو مونږ شريكِ كوونكى . و گوره څنگه دورغ وائى په خپلو ځانونو او وركى شوى له دوئ نه هغه خبرى چه دوى به جوړ ولى .

ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن

دعوت

دجماعة الدعوة الى القرآن والسنة دافكارو خپرونکی

PROPERTY OF ACKU 5524

دوهم کال ـ اوومه گڼه ـ د ۱۴۱۰ هـ ق کال د محرم او صفر المظفر میاشتی

هغه څه چه پدی گڼه کښی لولی

شماره	مضمون	مخ
۱ـ	د دعوت د مجلی د دوهم نشراتی	۲
۲ـ	قرآنی دعوت او هدایت	۵
۳ـ	بحثی پیرامون توحید	۸
٤ـ	په باجوړ کښی د شیخ جمیل الرحمن	۱۱
۵ـ	د ضمیر آواز	۲۸
٦ـ	د دعوت په تکو	۳۱
۷ـ	حقانیت مسلك اهلحدیث	۳۲
۸ـ	د ټولو تنظیمونو مشترکه اعلامیه	٤٦
۹ـ	دالدعوة روغتون له سر طبیب سره	٤۹
۱۰ـ		
۱۱ـ		
۱۲ـ		

مؤسس :

مولوی جمیل الرحمن

د امتیاز خاوند :

جماعة الدعوة الى القرآن والسنة

خپرونکی اداره :

ددعوت او ارشاد کمیټه ـ فرهنگی لوی مدیریت

مهتمم :

مولوی غلام الله (رحمتی)

پوست بکس

۱۲۰۲

پېښور ـ پاکستان

•••••••

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د دعوت د مجلې د دوهم نشراتي کال د پيل په مناسبت

څه وليکو او څاته ئې وليکو؟

د انسان کردار او عمل د دوه ډوله نيت او ارادې زيږنده دي . که دانسان نيت او اراده نيکه او احسنه وي ، نو رحماني وي ، خو که د شرارت او فساد نه ډك وي ، نو د خود خواهی او شيطاني احساس مولود دي .

قلم د نيکي او فضيلت نه ډکي کارنامي په خوښي او افتخار سره د تاريخ غيږي ته سپاري ، خو د شرارت او فساد نه د ډکو واقعاتو له ثبت او ليکلونه کر که کوی ، د قلم له زخمی سينی نه هغه وخت چيغی او فرياد را پورته کيږی چه د حقيقت له ليکلوليری پاتی شي او د شرارت او گمراهی په خدمت وگومارل شي .

په تيرويولسو کالو کی مونږ د حوادثو او واقعاتو د ثبت دوه ډوله طريقی په خپلو سترگو وليدی ، يو طرفته کمونيست اشرار او دهری گمراهان ، د شلم قرن ستمگران او د تاريخ يرغلگران وو چه خپل وحشت ئی په عدالت ـ جنگ ئی په سوله او انسان وژنه ئی د انسان په خدمت توجيه کاوه چه قلم هم د دغو رهزنانو په لاس د تاريخ د ليکلونه نفرت کاوه . مونږ وليدل چه روسانو په څومره بی شرمی او سفاکی خپل وحشيانه يرغل ته ، په افغانستان کی دامنيت د ټينگښت او د افغانستان د خلکو سره د مرستی او معاونت نوم ورکاوه ، څنگه ئی خپل ظلم او بربريت ، انسان دوستی او د ښه گاو نډيتوب د حقوقو ادأ کول گڼل ، څنگه ئی کليو او ښارونو ورانولو او تخريبولو ته ، د خپلی همدردی او د افغانستان د عمران او آبادی او زمونږ هجرت او آوارگی ته ئی زمونږ د فرار او فريب خوړلو

نو مونه ورکول .
روسی یرغلگرانو د توپونو او ټانکونو په وسیله زمونږ کورونه وران کړل ، زمونږ ورونه او خویندی ئی شهیدان کړل او په زرګونو تنه ئی په ترور او اختناق د ژوند له خوږ و محروم کړل ، بیائی په پوره بی حیائی سره وویل چه مونږ د افغانستان د خلکو دوستان او مددگاران یو . روسانو زمونږ وینی توی کړی ، افغانستان ئی قتل عام کړ او بیائی د نشراتی وسایلو او خبری رسانو له لاری خپل دغه وحشت او بیداد ته د دوستی نوم ورکاوه .

خو بل طرفته د حق پلویان ولاړ وو چه د روسی بیداد او وحشت نه ئی پرده او چتوله او د ظالمانو او یرغلگرانو انسانیت دښمنه اعمال ئی رسوا کول - ښاد دې وی هغه لیکوال چه د الله د لاری د شهیدانو د پاکی وینی رنگ ئی په خپلو حماسه آفرینو آثارو کی د نړی قضاوت ته وړاندی کړ - ښاد دې وی هغه لیکوال چه د قلم په ژبه ئی د افغان یتیم بچی سوی زگیروی د نړیوالو غوږونو ته ورسول . نیکمرغه دې وی هغه لیکوال چه د افغانستان د مسلمانانو دهجرت او غربت د کیږدیو حال ئی د قلم په نوکه ترسیم کړ - نیکمرغه دی وی هغه لیکوال چه د حق او باطل د جگړی رویداد او داستان ئی د خپلو آثارو په هنداره کی د نړیوال قضاوت ته وړاندی کړ او د مظلومو مجاهدینو - د بی اثری کونډو او یتیمانو او د شهیدانو د بی وسه میندو او پلرونو د زخمی زړونو آه او فریاد ئی د کاغذ په مخ راټول کړ او حقیقت ئی د حقیقت په څیره کی وړاندی کړ او نیکمرغه دی وی هغه لیکوال چه د نیکی د جگړی داستان ئی له بدی سره ، د رحمت ئی له وحشت سره او عدل ئی له ظلم سره ولیکه او اوس هم لگیا دی د جهاد او مجاهدینو د بریالیتوب او د کفارو او دهریانو د شکست او رسوائی رویداد لیکی .

د جهادی آثارو او نشراتو په لړ کښی یوهم د "دعوت"مجله ده چه د یو ځلانده ستوری په حیث یو کال وړاندی د جهادی مطبوعاتو په آسمان کی را ښکاره شوه او ترننه ئی د اسلام او جهاد د فضیلت او برتری او د کفر او شرك د اضمحلال او بطلان لپاره تر زیاتی اندازی پوری خپل رسالت سرته رسولی دی .

دا مجله د یو داسی جهادی تنظیم نشراتی ارگان دی چه د حزب الشیطان یعنی د کمونست او دهری پرچمی او خلقی باند او د کفر او شرك د نورو هوا خواهانو نه علاوه ، د دوستی په جامه کی هم دشمنان اومخالفین لری . هغوی د"جماعة الدعوة"د بدنامولو او په مسلمانانو کی د"جماعة"په باب د بد شهرت د

خپرولو لپاره دسیسی او توطیی جوړول خپل مسئولیت گڼلی او د زهرجنو تبلیغاتو او له تهمت نه د ډکو پروپاگندونو نه علاوه ډیر داسی شوی چه پخپله د"جماعة"په نوم ئی کتابونه او کوچنی رسالی لیکلی او قرآن او سنت لوری ته د دعوت د دی"جماعة"د بدنامولو مذمومی هلی ځلی ئی کړی دی . خو کله چه د دعوت مجله د"جماعت"د یوازینی نشراتی ارگان پحیث د خلکو په وړاندی پری وته او د هغی له غیرې د اسلام د عالی اهدافو او احکامو اصیلی مرغلری د خلکو په لمن کی راتوی شوی ، نو د معاندینو او مخالفینو د رسوائی تشت هم ورسره بیاله بامه را خلاص شوی ؤ او د تهمت او د سیسی جوړولو ټول آلات او ابزارئی له کاره غورزیدلی وو . او خلك تر زیاتی اندازی د"جماعة"د پاکی عقیدی او هدف څخه آگاه شوی وو . د داسی یو لیکوال رسالت چه ځان د قرآن او سنت پیرو گڼی ، د تاریخ په دی حساسه مرحله کی دادی چه د خپلو لیکنوله لاری د الله تعالی احکام او د بشریت د لارښود حضرت محمد صلی الله علیه وسلم لارښونی د هغو په حقیقی رنگ کی خلکو ته وړاندی کړی : د یو مسلمان لیکوال رسالت دادی چه له هر څه نه وړاندی د عامه اذهانو له کړوندی نه د شرك او بدعت نوغی و باسی او د اسلام د سپیڅلو احکامو تخم پکی و شنیدی .

په دی حساسه مرحله کی چه روسی لښکری له افغانستان نه په رسوائی او شرمندگی و تلی ، د یو مسلمان مجاهد لیکوال وظیفه داده چه په ستمگرانو او ظالمانو باندی د غلبی لپاره د سنگرونو د اتحاد او اتفاق لپاره خپلی ټولی هلی ځلی متمرکزی کړی او د جهاد سنگرداران داسی یو اتحاد ته راوبولی چه مستحکم او نه ماتیدونکی وی او کمونیست دشمن دا جرأت و

نه شی کولی چه بیا زمونږ د مقدس جهاد په لیکو کی خپل مذموم عزایم سرته ورسوی .

که مسلمان لیکوال خپل دغه رسالت او مسئولیت په صادقانه ډول سرته ورسوی ، زمونږ یقین دی چه دهغه د قلم مرغلری به هیڅکله هم د هستی له صفحی نابودی نشی او هغه رنگ چه دده د قلم د نوکی په وسیله دیو مبارز او مجاهد ملت له وینو نه ئی سرچینه اخستی ، د زمانی د باد څپی به ئی زایلی او نابودی نه کړی .

قرآني دعوت او هدايت

يوسف عليه السلام د خوبونو د تعبير صلاحيت او اختيار په خپل ځان پوري منحصر ونه ګاڼه بلکه هغه ئي د الله تعالى (ج) له طرفه د فضل او رحمت نتيجه وګڼله او وروسته له دي چه زندانيانو ته ئي د ډوډى د خوراك نه وړاندى وخت د خوبونو د تعبير له پاره مقرر کړ په حکيمانه او دانشمندانه ډول ئي د خبري مخ هغه طرف ته واړاوه چه ده د خپل ژوند هدف ګرځولى وو - وئي فرمايل :

ذلکما ممّا علمني ربّى

يعني دا هغه خبرى دي چه زما رب ما ته رازده کړى دي او په داډ ډول ئي د خبري سر راوسپړود .

تاسو فکر وکړئ چه هغه په څومره حکيمانه ډول د دعوت او تبليغ فريضه سر ته ورسوله . که دغه خبره بي له کومي مقدمي پيل شوى وى ، نو هر ګز به ئي زنداني ملګرى د هغي اوريدو ته قدرى هم تيار شوى نه وى . ځکه هغوى د وهمى خوبونو څخه دومره ويريدلى وؤ چه د خوبونو د تعبير څخه غير ئي په هيڅ خبره زړه نه ټکوريده . د تشويش او اضطراب په حالت کښي هغوئ کله دا حوصله لرله چه اوږده بحثونه دى واوري ، خو کله چه حضرت يوسف عليه الصلوة والسّلام وويل :

د خوبونو په تعبير کښي زما د

علم او فضل ، ذهانت او ذکاوت څه ونه نه شته ، بلکه دا ټول د الله جل جلاله فضل او مرحمت دی چه ماته ئي د خوبونو د تعبير صلاحيت او استعداد را په برخه کړيدی . په دي شان هغه د الله جل جلاله لوری ته د دعوت غوټه خلاصه کړه اوپداسی ډول ئی دعوت الی الله پيل کړ چه د مخاطبينو د ذهن او طبعی له پاره د منلو وړؤ او هيچا تري انکار نه شو کولای .

د دعوت په دي دانشمندانه روش باندی له دی جهته هم غور وکړی چۀ که يوسف عليه السلام خپل ملګری ـ مخاطب کړی وی او ورته ئي فرمائلی وی چه زما درنو ملګرو ! لږ د صبر او استقامت نه کار واخلئ زه به تاسو ته د خوبونو تعبير بيان کړم ، خو واورئ چه په دي دنيا کښي د خوبونونه وړاندی د زيات فکر او غور خبری هم شته . نو ښکاره ده چه د زندان ملګري به ئي په اطمنان سره خبري نه وای اوريدلی ، په تيره بيا داسی خبري چه دوئ ورسره له سره عادي نه ؤ او نه خودوی ددي خبرو د اوريدو له پاره راغلی ؤ ، نو ځکه حضرت يوسف عليه الصلوة والسّلام بی له دي چه د کلام ـ سلسله پريکړی او يا موضوع بدله کړی ، د کلام سلسله ئي جاري وساتله او بی له کومي سکتئ ئي وويل :

ذلکما مما علمنی ربّی

هغه محيط او شرايط چه يوسف عليه السلام په کښي د « ذلکمامما علمنی ربّی » غږ پورته کاوه او په څومره حکيمانه اسلوب او طريقه ئي د زندان ـ ملګری په دي قانع کول چه د خوبونو د تعبير علم راته د الله تعالی جل جلاله له خوا راکړی شوی ، دومره جدا محيط او سخت شرايط وو چه د کفر او شرك خاپسي د هر چا په ذهن منګولی ښخې کړی وې او د الله تعالی (ج) د توحيد او يکتا پرستی غږ ته چا لبيك نه وايه . بلکه په دغسي تاريکو عامه اذهانو کښي د توحيد د عقيدي ځای کول يو خاص حکيمانه او دانشمندانه روش ته ضرورت درلو د چه بايد په آسانه طريقه خلك پهٔ دی قانع کړي چه د کائناتو خالق يوازي الله تعالی جلا جلاله دی ، بتان او اصنام د چا په هيځ درد نه شي دوا کيدی ـ

دا شرایط دومره سخت ؤ چه مثال ئي يوازي د حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم د دعوت په زمانه کښي پیدا کولی شو او نور نو د دین د دعوت او داعیانو په اوږد تاریخ کښی د دومره ناوړه شرایطو مثال نه شي وړاندی کیدی او نه به د دعوت دومره خوږه او لطیفه پیرایه او اسلوب په نظر راشي ، څومره چه یوسف علیه السّلام د دین د دعوة په لاره کښي په کار اچولی ده .

دا مبارك ايت له :

« لا یا تیکما طعام ترزقانه»

څخه تر : « ذلکما مما علمنی ربی » پوري ولولی او وګوری چه د توحید پوري د دعوت لار د « رب » له - کلمي څخه په څومره آسانه او قابل قبول ډول خلاصه شوی ده او په څومره دانشمندانه اسلوب - سره د خبري مسیر د دین د دعوة لوري ته را اړول شوی دی . په حقیقت کښي یوسف علیه السلام خپلو ملګرو ته وویل : چه دا زما کمال نه دی چه خلکو ته د خوبونو تعبیر بیان کړم . زه یو کمزوری او ناتوان انسان یم ، زه خلکو زندان ته وغورځولم ، کلونه کلونه راباندی تیر شول ، د دنیا د آزاد ژوند نه ئي محروم کړم ، خو په ما کښي دا توان نه ؤ چه ځانته په خپله نجاث ورکړم او زما په شان کمزوری انسان چه د نورو د ظلم او - استبداد په ژرنده دل کیږي او ځان تري نه شي خلاصولی ، څنګه کولی شي په خپل سر دومره عالي مقام ته ورسیږي چه بیا د علم او بصیرت خبري کوي او د مغلقو او پیچیده خوبونو د راز پټی غوټي راسپړي . بلکه دا په مابانده یوازي او یوازي د کائناتو د خالق الله تعالی جل جلا له خاص کرم او مهربانی ده چه دغه علم ئي ماته رازده کړی دی .

بحثی پیرامون توحید

فوقیتُ الله تعالیٰ

آیاتیکه در آن فوقیت الله تعالی (جل جلاله) صراحتاً ذکر شده است :

۱ ـ وهو القاهر فوق عباده وهوالحکیم الخبیر. (انعام ـ ۱۷)

ترجمه : و او (تعالی) غالب است بالای بندگان خود و او دارای حکمت و آگاه و خبیر است .

۲ ـ وهو القاهر فوق عباده ویرسل علیکم حفظة . (انعام ـ ۴۸)

ترجمه : و او تعالی است غالب بالای بندگان خود و می فرستد برشما و بالای شان ملائکه نگهبان . (النحل ـ ۴۶)

۳ ـ یخافون ربهم من فوقهم ویفعلون مایؤمرون .

ترجمه : از پروردگار شان در هراس اند و امریکه از بالا برای شان صادر می شود تعمیل شان می کنند .

درین آیات به صراحت تذکر رفته که الله تعالی (جل جلاله) از مخلوقش بالا و باین است . و در تفسیر قرطبی جلد ده صفحه ۱۱۳ میخوانیم که :

یخافون ربهم من فوقهم ای عقاب ربهم و عذابه لان العذاب المهلك انما ینزل من السماء . اهـ .

صرح البیهقی فی کتاب الا سماء والصفات صفحه ۲۹۹ عن الفرأ فی قوله عزوجل وهو القاهر فوق عباده وقال کل شئ قهر شیأ فهو مستعل علیه اهـ .

ترجمه : از پروردگار شان می هراسند از بالا . یعنی از عقاب و عذاب الله تعالی (جل جلاله) در هراس اند ، زیرا عذاب مهلك از

آسمان فرود می آید . بیهقی رحمة الله علیه در اسماء والصفات تصریح نموده که فراء در تفسیر «وهو القاهر فوق عباده» می گوید : آنچه برکسی قاهر باشد برآن عالی نیز میباشد .

آیاتیکه تفسیر آیات فوق را ارایه میکند :

۱ ـ ولقد خلقنا فوقکم سبع طرایق وماکنا عن الخلق غافلین : (المومنون ۱۷)

ترجمه : وما بالای تان هفت آسمان آفریده ایم وما از بندگان خویش غافل و بی خبرنمیباشیم .

۲ ـ تکاد السموت یتفطرن من فوقهنّ . (الشوری ۴)

ترجمه : نزدیك است که آسمانها بشگافند از جانب بالای خود (یعنی از هیبت الهی) .

افلم ینظروا الی السماء فوقهم کیف بنیناها و زینها ومالها من فروج . (ق ـ ٦)

ترجمه : آیا به فراز شان به هفت آسمان نمی نگرند چگونه آن را ساختیم و زینت بخشیدیم و در آن شگافی وجود ندارد .

۴ ـ بنینا فوقکم سبعًا شداد (النباء ۱۲)

ترجمه : ومابر فرازتان هفت (آسمان) مستحکم بنأ کردیم .

و عرش خداوند متعال برفراز این آسمانهاست کما مرو وکماسیأتی انشاء الله تعالی .

خداوند برفراز آسمانهاست .

الله تعالی درقرآن عظیم الشان میفرماید :

«قد نری تقلب وجهك فی السماء فلنولینك قبلة ترضاها» (بقره ـ ۱۴۳)

ترجمه : «به تحقیق می بینم گشتن روی ترا به جانب آسمان ، پس البته متوجه گردانیم ترابه آن قبله که خوشنود می شوی به وی» .

و تفسیر ابن جریر در صفحه ۱۱ جله دوم می نویسد :

وانما قیل له ذلك صلی الله علیه وسلم فیما بلغنا انه کان من قبل تحویل قبلة من بیت المقدس الی الکعبة یرفع بصره الی السماء ینظر من الله جل ثنائه امره التحویل نحوالکعبة اهـ

ثم اسند ذلك عن قتاده والربیع واسدی وهکذا فی القرطبی ج ۲ ص ۱۲۵ و ابن کثیر ج ۱ ـ ص ۱۹۲ والخازن مع البغوی ج ۱ ص ۱۰۳ والنسفی ج ۱ ص ۸۰ والشوکانی ج ۱ ص ۱۳۲ والقاسمی ج ۲ ص ۳۰۰ وغیر هامن تفاسیر .

ترجمه : طوریکه به ما ابلاغ گردیده ، خطاب الله تعالی (جل جلاله) به پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم ازین جهت بود که قبل از تحویل قبله از بیت المقدس به طرف کعبه مکرمه ، آنحضرت صلی الله علیه وسلم بصوب آسمان می نگریست و انتظار حکم تحویل قبله

را از طرف الله جل شانه می برد . پس از قتاده ، ربیع واسدی این مطلب باسند بیان شده و در قرطبی ج ۲ ص ۱۴۵ ابن کثیر جلد اول صفحه ۱۹۲ ، خازن مع البغوی جلد اول صفحه ۱۰۳ الشوکانی جلد اول صفحه ۱۳۲ والقاسمی جلد دوم صفحه ۳۰۰ وسایر تفاسیر نیز این چنین تفسیر شده است و مطلب چنین است که پیامبر صلی الله علیه وسلم بانگاه های پر امید به حضور الله تعالی بصوب آسمان می نگریست چنانچه نسفی می گوید :

تردد و جهك و تصرف نظرك فی جهت السماء وكان رسول الله صلی الله علیه وسلم يتوقع من ربه ان يحوله موافقة لابراهيم ومخالفة لليهود .

ترجمه : پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم بارها نظرش را به آسمان می دوخت و رسول الله صلی الله علیه وسلم توقع داشت که رب تعالی حکم تحویل قبله را صادر خواهد فرمود بخاطر توافق وهماهنگی با ابراهیم علیه السلام و مخالفت بایهود .

و قاسمی میگوید :

وهذا الطف مماقیل ان تقلب وجهه كناية عن الدعاء اهـ

ترجمه : اخذ این معنی و استبناط بیشتر از پیش اصح است که گفته شده که نگرش پیامبر صلی الله علیه وسلم بصوب آسمان کنایه ئی از دعابود .

دافغانستان مسلمان اولس خپل جهاد د الحاد او دهریت پرضد پیل کړی ؤ او څو چه د الحاد او دهریت حکومت ختم شوی نه وی، خپل جهاد به جاری ساتی .

(مولوی جمیل الرحمن)

په باجوړکښې مجاهدینوته د شیخ جمیل الرحمن خطاب

ان الحمدلله نحمده و نستعینه و نستغفره و نومن به و نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات اعمالنا من یهده الله فلامضل له و من یضلل فلاهادی له و نشهدان لا اله الا الله و نشهدان محمداً عبده و رسوله ارسل بالحق بشیراً و نذیرا و بلغ الرسالة وادی الامانة و نصح الامه و صلی الله علیه وآله و صحبه و من اهتدی بهدیه الی یوم الدین .

اما بعد : فاعوذ بالله من الشیطن الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم .

محترمو مشرانو ـ گرانو مجاهدینو ـ طلبه ورونړو ! اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته ـ ترټولو د مخه د الله تعالی شکر ادأ کوو چه د باجوړ په سیمه کی ئی د جماعة الدعوة د حفظ القرآن د مدرسی یو شمیر زده کونکی طالبان په دی بریالی کړل چه د الله تعالی حق کلام چه د انسان د دنیوی او اخروی نیکمرغی او سعادت راز په کی پروت دی او انسان کولی شی چه دهغه په ارشاداتو باندی په پوهیدو او عمل کولو باندی د جهل او گمراهی د ظلمت او تاریکی پردی څیری کړی او دخپل سعادت او نیکمرغی دابدی ژوند جهت و ټاکی ، په خپله سینه کی ئی حفظ کړی او نن د علماؤ ـ مجاهدینو او مهاجرینو په دی ستره غونډه کی د قرآن مبارك د قراؤ په حیث د اسنادو او شهادت ناموځښتنان شی . زما توصیه دغو ورونړوته داده چه یوازی د قرآن په حفظ او زبانی یادښت باندی اکتفاءو نه کړی بلکه هغه صفات او مشخصات په ځان کی پیدا کړی چه الله تعالی ئی د قرآن لوستونکو او ذاکرینو په هکله ارشاد فرمایئی او دغه صفات ئی د واقعی مومنانو له پاره مشخص کړی

دی : الله تعالی فرمائی :

انما المومنون الذین اذا ذکر الله و جلت قلوبهم و اذا تلیت علیهم ایاته زادتهم ایمانا و علی ربهم یتوکلون . (الانفال_۲)

ترجمه : ریښتینی مؤمنان هغه دی چه د هغو زړونه د الله د یاد په اوریدلو لړزیږی او کله چه د هغو په وړاندی د الله آیتونه لوستل کیږی ، نو دهغو ایمان زیاتیږی او هغوی په خپل رب باندی اعتماد لری .

د مسلمانانو او مومنانو په زړونو کی د ایمان جذبه د الله تعالی او دهغه د برحق پیغمبر صلی الله علیه وسلم د ارشاداتو په اوریدلو او په هغو باندی په عمل کولو سره ژوندی کیږی او د تقویت مراحل وهی . الله تعالی دغه کار د واقعی مومنانو د صفت په حیث بیان کړی ارشاد فرمائی :

واذاما انزلت سورة فمنهم من یقول ایکم زادته هذه ایماناً فاماالذین آمنوا فزادتهم ایمانا و هم یستبشرون . واما الذین في قلوبهم مرض فزادتهم رجساً الی رجسهم وماتوا وهم کافرون . (توبه ـ ۱۲۳)

ترجمه : کله چه کوم نوی سورت نازلیږی ، نو له هغو څخه ځینی خلك (د ملنهو په توگه له مسلمانانونه) پوښتنه کوی چه ووائی له تاسونه د چا په ایمان کښی پده سره زیاتوالی راغی ؟ (ددی ځواب دادی) کومو کسانو چه ایمان راوړی دی د هغو په ایمان کښی خو په واقع کښی (دی هرنازلیدونکی سورت) زیاتوالی راوستی دی او هغوی پری خوشحاله دی . البته د کومو خلکو په زړونو کښی چه د منافقت ناروغی لگیدلی وه ، د هغو په پخوانی پلیدی باندی (هرنوی سورت) یوه بله پلیدی زیاته کړه او هغوی د مرگ ترشیبو پوری په همدی کفر کښی اخته پاتی شول .

د الهی ارشاداتو او نبوی لارښوونو داوریدلو ضرورت نن سبا زمونږ په جهادی سنگرونو کی ډیر زیات احساسیږی . زمونږ مجاهدین باید د دښمن سره د مقابلی په ځنگ کی له علماؤ څخه د قرآنی ارشاداتو او نبوی لارښوونو د زده کړی او اوریدو تصمیم هم ونیسی ، ځکه چه دغه کار د اسلامی مقدس جهاد یوه لازمی ضمیمه ده او هغه غذاده چه د جهاد په تو د سنگر کی پری د مجاهد ایمانی جذبه او جهادی احساس تغذیه او تقویه کیږی او بیانو د جگړی په دوران کی ددښمن ټول ساز و سامان ، په شمیر زیاتی لښکری ، توپونه او د ټانکونو قطارونه او د هغو د پاسه د جنگی الوتکو فضائی چتر و نه د ماشی هومره ارزښت هم نه لری .

رسومو او رواجونو په اساس ولاړدی د خلکو له اذهانو و باسی او د شرك ټول آثار او علایم چه نن سبائی د خلکو عقیدوی بنسټ کمزوری کړی دی ، له منځه یوسی . بل طرفته جماعة الدعوة هغو وروڼو ته چه دژوند عقیدوی آئینه خوئی بالکل صافه او شفافه ده ، مگر د عمل په شیشه ئی تور داغو نه پراته دی ، توصیه کوی چه باید خپل عمل او عقیده سره ملگری کړی ، یوازی د خولی په ادعاگانو اکتفاونه کړی بلکه خپله عقیده د خپل عمل په ډگر کی څرگنده کړی .

دوه مهم او اساسی اصول :

جماعة الدعوة په دووعمده او اساسی اصولو و لاړدی لومړی . اصل د قرآن او سنت لوری ته دخلکو دعوت او د وهم اصل ، د مقدس جهاد ادامه او د دهریت او شرك او کفر په خلاف مقدسه جگړه ده .

دلومړی اصل د په نظر کی نیولو سره جماعة الدعوة د مهاجرینو په کمپونو کی یو شمیر دینی مدرسی تأسیس کړی چه د الله کتاب او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم آحادیث پکی تدریس کیږی ، د دغو مدارسو تأسیس تردی وخته دیره ښه نتیجه ورکړی او زیات شمیر داعیان ئی جامعی ته وړاندی کړیدی چه کولی شی د قرآنی آیاتونو ، نبوی آحادیثو او د سلف صالحینو د اقوالو په رڼاکی د خلکو د اذهانو در وښانه کولو او د قرآن او سنت لوری ته د دعوت ستر خدمت په صداقت او ایمانداری سرته ورسوی .

دویم اصل د مقدس جهاد تداوم او پرمختتگ دی چه په دی ډگر کی هم انشاء الله جماعة الدعوة زیات بریالیتوبو نه لاسته راوړی دی .

محترمو وروڼو . جهاد د ایمان عملی شکل دی . دا چه وایو : مونږ مؤمنان یو ، معنی ئی همداده چه مونږ مجاهدین یو . که مونږ مجاهدین نه یو او یاله جهاد نه سر غړوو ، بیانو په مونږ باندی د مؤمن اطلاق نشی کیدی . ځکه چه په حدیث مبارك کی راغلی دی : پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل څوك چه په داسی حال کی مړشی چه نه ئی جهاد کړی وی او نه ورسره د جهاد اراده وی ، نو خوښه ئی خپله چه یهودی مړ کیږی او که نصرانی . نو په دی حساب جهاد د ایمان نښه ده ، د اسلام مظهر دی ، د الله تعالی د رضا او د جنت د حصول وسیله ده . خو په دی ځای کی باید له دی اشتباه سره مخامخ نشو چه گوندی یوازی هغه څوك مجاهد دی چه ټوپك ته لاس کړی او ډزی وکړی . مجاهد د ځانگړو خصوصیاتو

لرونکی دی . د بشریت د لارښود محمد صلی الله علیه وسلم په ارشاداتو کی د مجاهد صفات او شرایط په ډیرو روښانو ټکو کی ښکاری . په آحادیثو کی څرگنده شوی ده چه یو سړی د غنیمت د مال د پاره جهاد کوی یو سړی د وطن په نوم جهاد کوی ، یو سړی د قومیت په خاطر جهاد کوی او بل بیاد شجاعت او دلاوری د القابو د گټلو د پاره جهاد کوی ، مگر دا یوهم اسلامی جهاد نه دی ، بلکه جهاد هغه دی چه یوازی د الله رضاله پاره وشی او دالله تعالی د کلمی د اعلاء لپاره و شی .

که څوك بیله کوم شرعی عذر نه له جهاد نه ځان گوشه کړی ، مومن نه دی او شرعی معذوران په قرآن عظیم الشان کی په دی ډول ښودل شویدی :

لیس علی الاعمی حرج ولاعلی الاعرج حرج ولاعلی المریض حرج

(الفتح / ١٧)

ترجمه : نشته پرړانده باندی هیڅ گناه او تکلیف او نه په گوډ باندی هیڅ گناه او تکلیف او نه په ناروغ باندی هیڅ گناه او تکلیف (ځکه چه جهاد پردغو معذورانو فرض ندی)

جهاد پوله او سرحد نه پیژنی :

جهاد د الله درضا لپاره پیل کیږی ، د دین د ساتنی او دفاع او دالله د کلمی د لوړتیا او د مؤمنانو د سر او مال د ساتنی په خاطر او د فساد او فتنی دله منځه وړلو د پاره پیل کیږی ، نو دا دلیل نشی پیدا کیدی چه جهاد په یوه سیمه پوری منحصر کړو یعنی د کونړ د ولایت خلك و وائی چه که په کونړ کی وی جهاد به وکړو ، خو که ننگرهار ته شو ، نو بیازموږ له غاړی ساقط دی او د ننگرهار اوسیدونکی و وائی چه که په ننگرهار کی یؤ ، په مونږ فرض دی ، خو که د دښمن قواوی له ننگرهاره ووتی ، جهاد زمونږ له غاړی ساقط دی . مؤمن مجاهد په دی مکلف دی چه ترهغی مقدس جهاد ته دوام ورکړی چه د زمکی په مخ د شرك او کفر ، فساد او فتنی آثار ورك شی او اطاعت او تابعداری د الله تعالی له پاره خاص شی .

«و قاتلو اهم حتی لاتکون فتنة»

یعنی جهاد کوئ تر څو چه پر مخ دځمکی فتنه (تسلط د کفر) پاتی نشی

اوس چه د کونړ ولایت آزاد شویدی او تاسو په خپله کر کرونده بوخت شئ او جهاد ته شاکړئ ، په حقیقت کی له خپل ځان سره جفا کوئ . ځکه چه د جهاد سقوط پخپله ستاسو زیان او د دښمن په گټه تمامیږی ،

د جماعة عقیده او هدف :

عزتمندو ورونړو : دا جهادی کنفرانس د جماعة الدعوة الی القرآن والسنه له خوا جوړشوی دی او مونږ غواړو چه د دی پرتمینی غونډی په ترڅ کښی د جهاد په نویو لارو چارو او په دی حساسه مرحله کی د مؤمنو مجاهدینو په نویو مسئولیتونو او فرایضو باندی رڼاواچوو .

زما ورونړو . جماعة الدعوة الی القرآن والسنة هغه تنظیم دی چه تاسو ئی په سلفیانو یادوی او کله چه خفه یاستی بیا ورته و هابیان وایئ .

یو او بل ړول نومونه ایښودل او القاب برابر ول ستاسو په رضائیت او نارضائیت یعنی خوښی او ناخوښی پوری منحصره ده ، کله چه خوشحاله ئی نو د سلفیانو جماعت ورته وائی ، خو چه لږ خفه شئ ، نو بیائی دوهابیانو په نوم یادوئ ، خوزه به تاسو ته د دی جماعت عقیده په لنډو ټکو کی عرض کړم . دهر تنظیم ، حزب او پارټۍ منشور په خپله د هغه د نوم څخه څرگندیږی . د حزب اسلامی افغانستان معنی داده چه دا یو اسلامی حزب دی اوهغه کسان به ئی غړیتوب لری چه مسلمان وی . د جمعیت اسلامی معنی داده چه دا یو اسلامی ټولگی دی او څوك چه په دغه ټولگی کی داخلیږی هغه به مسلمانان وی . د محاذ ملی افغانستان معنی داده چه داد ملت او وطنیت په نامه جوړشوی تنظیم دی او څوك چه ددی تنظیم غړیتوب ولری ، هغه به افغانان وی . خو جماعة الدعوة د هغو ټولو تنظیمو په نسبت چه ځانته اسلامی تنظیمونه وائی د یوی خاصی کړنلاری او خاص منهج لرونکی دی او فرق ئی هم د نورو تنظیمونو سره ښکاره او واضح دی .

تاسو دننۍ اسلامی ټولنی په باب پوره معلومات لری او درته معلومه ده چه اسلامی ټولنه اوس د بیلا بیلو مفکورو نظر یاتو ، عقایدو په مزو ترل شوی ده . په پاکستان کی اسلامی ډلی شته یوی ډلی ته بریلویان وائی چه نظریه او عقیده ئی په زیارتونو او قبورو باندی د عرس او جشنونو جوړول او هغوی ته چغی وهل او له هغوی نه استمداد غوښتل دی لکه یاغوث الاعظم مدد - یاپیربابا رارسیږه او .... خو ددی سره سره بیاهم دا کلمه وائی چه لا اله الا الله محمد رسول الله .

بله ډله مسلمانان د دیو بندی نظریاتو او عقایدو لرونکی دی چه ځانته د حنفی مذهب پیروان او مقلدین وائی . په دغی ډلی کی داسی خلك هم شته چه مذهب په دین

باندی مقدم گڼی او امام ته د پیغمبر په نسبت زیات ارزښت ورکوی . دوی د پیغمبر ښکاره ارشادات په نظر کی نه نیسی خود امام مجهول قول په پټو سترگو قبلوی .

دغه ټولی ډلی په اهل سنت کی رامنځته شوی چه په مقابل کی ئی شیعه گان دی .

خو زمونږ عقیده داده چه بندگی او پرستش یوازی د الله تعالی کوو او په هغه طریقه او روش به ئی عبادت کوو چه محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم ئی مونږ ته لارښوونه کړی ده ، مونږ دالله تعالی له ذات نه بغیر له هیچاڅخه د مافوق الاسباب استمداد قایل نه یو . دغه ده د جماعة الدعوة لاره او منهج چه باید ټول هغه کسان ورته په زړونو ـ وینو او رگونو کی ځای ورکړی چه ددی جماعت د غړیتوب سعادت ورته حاصل دی .

شك نشته چه کله کله د خلکو په عقایدو کی سهوی او اشتباهات رامنځته کیږی ، کله کله انسان د الهی آزمایشونو او یا خوهم د اجتماعی ناخوالیو په وجه خپله اصلی لار پریږ دی ، د الله تعالی د نصرت په باب شك او تردد پیدا کړی او د عجلت او بی صبری په عالم کی د جومات په ځای هدیری ته منډه کړی ۷ نږدی او اقرب خدای هیرکړی او په کیلومترو ـ کیلومترو لیری د یو زیارت دلمنی دټینگولو لپاره په کړاوونواو زحمتونو پښی سپاری کړی او که د ، وهم او تردد په دغه میره کی ورته هر څو مره چیفی وهل کیږی چه الله تعالی وائی«فانی قریب ـ فانی قریب» خو د ده ناکرار زړه او اماره نفس چه د رسمونو او رواجونو په لوگو لوغړن شوی او د ایمان او عقیدی رڼاپکی کمزوری شوی ، خپل غوږونه کاڼه نیسی او د «بابا» او «غوث» درگاه ته ځان رسوی . هلته د زیارت او قبر طوافونه کوی ، شکرانی ورکوی ، حلالی کوی ، د قبرخاوره او کاڼی په ځان پوری مښی ، سرونه ورته ټیټوی ، د مجاورینو او سجاده نشینانو په پښوکی رغړی ، ځان ورته خوار او ذلیل ښکاره کوی او په دی ډول خپله ورکه په هغه ځای کی لټوی چه هیڅکله به ئی بیانه مومی ، چه دغه کار د اسلامی شریعت له مخی د انسان بندگی گڼل کیږی او جماعة الدعوة ورته د کرکی او نفرت په سترگه گوری . داټول هغه اشتباهات او خطاگانی دی چه نن سبا دامة مسلمه د زیات شمیر افرادونه صادریږی .

د جماعة الدعوة د تشکیل یو هدف دادی چه د دعوت او تبلیغ له لاری دغه ډول وهمی عقاید او نظریات چه یوازی ، د لادینه

تاسو باید د کونړ په آزادی سره د الله شکریه اداء کړئ او د خپل پروردگار سره خپل تعهد نوی او تجدید کړئ او داژمنه وکړئ چه که دا جهاد هر څومره مخ په وړاندی روان ؤ ، مونږ به ورسره څو ، څومره چه دښمن په شازغلی ، هغو مره به مونږ مخ په وړاندی ځو . زمونږ جهاد به پوله او سرحد نه منی .

جهاد ادامه لری :

ځینی خلك وائی چه زمونږ کلی کور او منطقه آزاده شوه ، نو د جهاد څه ضرورت دی او ځینی لا داهم وائی چه روسان خوله افغانستان نه وتلی ، نو اوس د جهاد په نوم د جنګ جګړی جواز له کوم ځای را پیدا کیږی .

محترمو ورونو . زمونږ جهاد په افغانستان کی د الله د قانون د حاکمیت لپاره پیل شویدی . هر څوك په دی حقیقت خبردی چه مونږ دغه عالی هدف ته د رسیدو لپاره په لکونو شاه زلمی قربان کړل . لس یو-ولس کاله مود جهاد په سنګرونو کی تیر کړل او په وطن کی مو داسی سیمه پاتی نه شوه چه روسی بمونه وربانـدی نه وی وریدلی او بل خوا ته چه ګورو لاتر اوسه هم د روس کښینول شوی رژیم د کابل په تخت ناست او د کفر او شرك د فتنی د اور غرغنډی لا اوچتی دی ، روسی لښکرو د افغانستان د مجاهدینو په وړاندی مقاومت و-نه شو کولی وتښتیدل ، خو آثار او بقایا ئی لاتر اوسه هم پاتی دی ، نو کوم داسی دلیل پیداکیږی چه مجاهدین دی وسله کیږدی او جهاد دې ترك کړی .

بل طرفته داهم یو حقیقت دی چه جهاد د روس د ګوډاګی رژیم په خلاف پیل شویدی او تر هغه چه د روس ګوډاګی رژیم له پښونه وی غورزیدلی او په هیواد کی د قرآن او سنت په اساس اسلامی نظام نوی ټینګ شوی ، جهاد به په خپل ټول شدت سره روان وی . ځینی لیډران او دهغوی پیروان چه دافغانستان مسألی ته د قومیت او نیشنلیزم بڼه ورکول غواړی او نسب او قومیت ته په اسلام ترجیح ورکوی ، وائی که دافغانستان اوسیدونکی کمونستی مفکوره ولری او که یاپه بله هره فاسده مفکوره چه وی بیاهم افغان دی او جهاد ورسره ناجایزدی .

خو د اسلام حکم دادی چه که دیو سړی ، ورور – پلار ، زوی او یا بل هر قریب او رشته دار او وطندار چه وی ، خو چه کله ئی د کفر لاره اختیار کړه ، بیانو د دوی او د دغی کورنی ترمنځ د وروری ، خپلوی ،

وطنداری او قومیت ټولی رشتی غوڅیږی او مسلمانانو ته پکار دی چه ددغو مرتدو عناصرو په خلاف جهاد او مبارزه وکړی . د دغه حقیقت په نظر کی نیولو سره باید ووایو هغه کسان چه په او سنیو شرایطو کی د جهاد خاتمه غواړی او یائی د خاتمی لپاره تبلیغ کوی ، په هره جامه او لباس کی چه وی ، د روس ایجنټ او پرورده او د مسلمانانو ابدی دښمن دی .

دروند مسئولیت او محدود وسایل :

زما بله خبره د جهاد د سنګر قوماندانانو ته متوجه ده . د مجاهدینو قوماندانان همیشه شکایت لری چه د جهاد حقوق راته نه رسیږی . شك نشته چه د جهاد د سنګر ضروریات او اړتیاوی دومره زیاتی دی چه مونږ ئی په کامل ډول پوره کولی نشو . ځکه ، زمونږ وسایل محدود او کار را باندی دروند دی چه مکلف یو د نړۍ د یوستر مادی طاقت سره ډغره ووهو . زمونږ کوشش دادی چه خپل امکانات د جهاد په خدمت کی وقف کړو ، سره له دی هم څومره چه کار دروند او مسئولیت زیات دی هغو مره وسایل را سره نشته ، خو بیاهم مونږ د الله تعالی په کامل نصرت عقیده لرو ، که وسایل پوره وی هم جهاد به کوو او که لاس موتش وی هم جهاد ته به ادامه ورکوو . د دی مثال داسی دی لکه لمونځ ، چه که مسلمان خفه وی هم لمونځ پری فرض دی او که خوشحاله وی هم باید لمونځ وکړی . د لمانځه د ترك شرایط هم معلوم دی او د جهاد د ترك او پریښودلو شرایط هم ذکر شویدی ، د دغو شرعی شرایطو نه غیر له جهاد څخه ګوښه کیدل به د یو مؤمن لپاره سخت جرم وی . قوماندانان وروڼه باید داحیلی او بهانی جوړی نه کړی چه قرارګاه نشته ، پوره خوراك څښاك نشته او یا کارتوس نه را رسیږی .

زما توصیه دا ده : هغه شمیر مرمی چه تاسو ته درکول کیږی ، د دښمن په خلاف ئی استعمال کړئ او په پاك نیت جهاد وکړئ . د جهاد وسایل د شخصی تربګنیو او رقابتونو د ګټلو له پاره مه استعمالوئ .

که د جهاد لاری ته په پاك نیت ووځی ، په نفسی خواهشاتو پښی کیږدی ، شخصی تربګنی او قومی مخالفتونه هیرکړی ، د الله دښمن خپل دښمن وګڼی او د دوستی او دښمنی معیار او ملاك دی یوازی او یوازی دالحب لله او البغض لله شعار وی ، بیا د جګړی په ډګر کی غرور او تکبر ته په زړه

کی ځای ورنه کړی ، الله تعالی په کثرت سره یاد کړی او ددښمن سره په میړانه وجنګیږی او د دغه جنګ نه دی هدف او مرام یوازی د الله تعالی رضا ، د اسلام د دین اعتلا او د اسلامی بیرغ لوړ والی وی ، بیا به و ګوری چه ستا هره مرمی د دښمن په سر لکه د آسمان تندر را پری وځی . بیا به وګوری چه ستا د ټوپك ړزبه د دښمن لپاره د ټانك او توپ ړزوی ، بیابه ګوری چه ستا څو کسیز جهادی ګروپ به د مسلحو قواو په مقابل کی فاتح کیږی او د غنیمت په امبارونو به ئی سروی .

د وهمه خبره داده چه قوماندانان ورونه باید د ځان سره محاسبه وکړی او خپل خدای په سر شاهد کړی چه که کوم وخت دوی په قرض او پور باندی کارتوس اخستی وی ، آیا دغه قرض ورباندی پاتی دی ؟

پراخ بنسټ حکومت :

زما وروڼو ! د افغانستان د مسئالی په ارتباط یوه خبره داده چه ځینی هیوادونه په دی مذمومو هلو ځلو بوخت دی چه د جهاد جګړه باید په ټپه و دریږی او په افغانستان کی یو داسی حکومت منځ ته راشی چه دوی ورته «وسیع البنیاد حکومت» وائی او موږ ئی «غیر اسلامی حکومت» ګڼو . په نړی کی دا پروپاګند روان دی چه جلال آباد په شپړو میاشتو کی فتح نه شو او دا ددی خبری ښکاره دلیل دی چه خلك له جنګ نه ستړی شوی او غواړی چه یو سیاسی حل منځ ته راشی . ددی خبری مطلب دادی چه افغان مجاهدین چه لس کاله ئی د روس او دهغه د خلقی او پرچمی نوکرانو په خلاف جګړه وکړه او په سوونو زرګونو شهیدان ئی ورکړل اوس باید په داسی یو حکومت کی شامل شی چه خلق ، پرچم ، افغان ملت او شیعه ، سنی او نوری ډلی هم پکی ګډون لری . مجاهدین باید بیا نه خو د اسلامی حکومت نوم یاد کړی او نه د جهاد او نه د قرآن او سنت د نظام خبری وکړی . یعنی دا چه لس کلن جهاد او دهغه په ترڅ کی د شهیدانو وینی په سیند لاهو کړی .

د پراخ بنسټ حکومت د جوړیدو معنی داده چه مختلف العقیده تنظیمونه او اشخاص سره په یو حکومت کی شامل کړی ، په داسی حال کی چه زمونږ په نظر دغه کار یو ناممکن او محال کاردی . ځکه د دغسی یو حکومت له پاره چه مسلمانان ، کمونستان او نیشنلستان ، او په اصطلاح بی طرفان پکی ګډون ولری ، د خارجی او داخلی سیاست یو داسی طرح برابر ول چه ټولو ته د منلو

وړوی ، څنگه امکان لری ؟

د مثال په ډول د خارجی سیاست په برخه کی به اسلامی تنظیمونه غواړی چه د اسلامی نړی سره خپل روابط ټینگ کړی او د کمونستی هیوادونو سره تجارتی او فرهنگی اړیکی و شلوی ، خو کمونستان به ددی په خلاف د دی غوښتونکی وی چه د وارسادتړون د غړو هیوادو او په سرکی د روس سره حسنه روابط ولری . د داخلی سیاست په برخه کی به مسلمانان غواړی چه د مملکت نظام باید اسلامی او د قرآن او سنت په بنیاد ولاړوی ، په داسی حال کی چه کمونستان او بی طرفان به ئی بل خوا اړوی .

بل سوال دا دی چه د مملکت مشر به څوك وی ؟ مسلمانان خو د یو واقعی مسلمان او مجاهدنه غیر بل چا ته د بیعت لاس نه ورکوی ، په داسی حال کی چه کمونستان او نیشنلستان بیا د اسلامی زعامت منلو ته تیار نه دی .

زه به تاسو ته د اسلامی تاریخ یوه واقعه بیان کړم . کله چه پیغمبر صلی الله علیه وسلم مدینی ته راغی ، د یهود و سره ئی د مشترکی دفاع یو تړون جوړ کړ ، خو د یهودو جامعه جدا وه او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم او اصحابو کرامو جامعه جدا وه . داسی نه وه چه یو قانون به جوړ شو هغه به په یهودی هم تطبیق کیده او په صحابی هم . د مسلمانانو د پاره جدا قانون موجود ؤ او د یهودو د پاره جدا ـ دلته جدا حکمفرما ؤ او هلته جدا . البته د خارجی یرغل نه د دفاع لپاره مشترك پلان جوړیده او قیادت پخپله د محمد صلی الله علیه وسلم په غاړه ؤ .

په اصل کی د پراخ بنسټ حکومت جوړیدل یوازی د کمونستانو او کافرانو د سیاسی حیثیت د په رسمیت پیژندلو لپاره دی او ځینی هیوادونه غواړی چه په افغانستان کی باید کمونست بانډونه ومنل شی . خو د حیرانتیا خبره داده چه په یوکلی او یا یو ښار کی د مسلمان او کافر لپاره یو داسی قانون جوړول چه دواړوخو او ته د منلو وړوی ، څنگه ممکن کیدای شی ؟

په هر صورت هغه خلك چه د وسیع البنیاد حکومت خوبونه وینی او په دی خوش باوری کی پراته دی چه دافغانستان د مسلمانانو جهادی جذبه به کمزوری کړی ، په سخته اشتباه کی پری وتی دی . نه خو مجاهدین له جگړی خسته شویدی او نه ئی داسلامی نظام د تطبیق له پاره په عزم او تصمیم کی څه خلل واقع شویدی . د

افغانستان مسلمان ولس به د کفر او شرك د ټولو جرړو د ویستلو او په هیواد کی د قرآن او سنت په بنیاد د یو اسلامی نظام د نفاذ تر وخته پوری خپل برحق مقدس جهاد ته دوام ورکړی او په دی لار کی به د هیڅ ډول مالی او ځانی قربانی نه ځان و نه ژغوری .

هغه کسان چه د سولی او امنیت چغی ناری وهی او غواړی چه جګړه سړه شی او یو غیر اسلامی حکومت منځته راشی ، په حقیقت کی د اسلام دښمنان دی او له نیکه مرغه زمونږ مجاهد ملت دغه ډول عناصر ډیر ښه پیژنی او په زهرجنو تبلیغاتو ئی نه غولیږی . د افغانستان مجاهد ملت د جهاد د هماغی لومړی ورځی څخه د خپل خدای سره دا تعهد کړی چه غیر اسلامی حکومت او غیر اسلامی زعامت ته به نه تابع کیږی ، بلکه جهاد به ورسره کوی .

واحد قیادت :

زما ورونو . کوم مشکلات چه نن سبا ورسره مونږ لاس اوګریوان یو ، د ځینو خلکو په خیال او زعم نه حل کیدونکی مشکلات دی لکه په افغانستان کی د یو واحد قیادت تشکیل چه باید ټول جهادی اسلامی قوتونه ورباندی اتفاق وکړی او بین التنظیمی اختلافات او رسه کشی له منځه لاړی شی . خو که مونږ خپل مشکلات او مسایل اسلامی عدالت ته وړاندی کړو او په هغه فیصله باندی چه د اسلامی عدالت اومحکمی له خوا صادریږی خوښ او راضی و اوسو دغه او دغسی ټول مسایل او مشکلات به ډیر زر حل او فصل شی او که نه دا چه یو ووائی زه پروفیسر یم او قیادت زما حق دی ، بل وائی زه انجینریم زه د قیادت مستحق یم ، بل ادعا وکړی چه زه مؤسس یم قیادت باید زما و-منل شی ، نو حاشا وکلا چه دا وړی شړی شی . خو بهتره داده چه ځانځانی پریږدو او مسایل اسلامی عدالت ته وړاندی کړو او هغی فیصلی ته غاړه کښیږدو چه په قرآن او سنت د پوهو علماؤ له خوا صادریږی .

خو دا چه د مشکلاتو د حل لپاره په اسلام کی د موجود وطریقو نه کار نه اخستل کیږی او یا ورته څوك غاړه نه ږدی ، داد اسلام نقص نه دی او نه داسی کوم مشکل دی چه د اسلام نه ئی نشأت کړی ، بلکه په قرآن مبارك کی د هغو خلکو په باب چه د اسلام حکم نه منی او یا ورته غاړه نه ږدی او د تفرقی او جدائی اور تازه کوی ، صریح احکام موجود دی . قرآن عظیم الشان فرمائی :

«وان طائفتان من المؤمنین اقتتلوا فاصلحو ابینهما فان بغت احدیٰهما علی الاخری

فقاتلوا التی تبغی حتی تفئ الی امرالله .

(الحجرات / ۹)

ترجمه : او که چیری دوه ډلی د مؤمنانو سره په جنګ او جګړه کښی ولوېږی (په خپلو منځو کښی) پس روغه صلح وکړئ (ای نورو مؤمنانو!) په منځ دهغو دواړو (جنګ کوونکو کښی په نصیحت سره او په بلنی سره حکم د الله او رسول الله ته) پس که ظلم او تیری والی وکړ یوی له دغو دواړو په هغی بلی ډلی باندی (یعنی چه صلح قبوله نکړی او حکم د الله او رسول الله ته راضی نه شی) پس وژنئ او جنګ کوئ (تاسو ټول ای مؤمنانو) له هغی (ډلی) سره چه ظلم، تجاوز او زیادت کوی (پرهغی بلی ډلی باندی) ترهغه پوری چه بیرته وګرځی امر او حکم د الله تعالی ته (اوغاړه ورته کیږدی).

تنظیمی ارتباطات :

مجاهدینو ورونو. تاسو د مختلفو تنظیمونو سره اړیکی لری. دا تنظیمی تعلقات او رابطی غالباً په اسلامی فکر او تصور ندی ولاړی. تاسو ښه پوهیږئ چه دا په مادی بنسټ ولاړ ارتباطات دی.

که څوک جهاد کوی او کنه، خو د یو او بل تنظیم سره د خپلو مادی ګټو د یوی ذریعی په حیث ارتباط پیداکوی. زما دعا داده چه خداناخواسته ستاسو ترمنځ دغه تنظیمی اختلاف نه خو ستاسو په اجتماعی ژوند کی د خپل منځی اختلاف او دښمنی اور بل کړی او نه درته د آخرت د عذاب دروازه خلاصه کړی، نو ښه خبره داده چه په تنظیمی روابطو کی د زیات احتیاط نه کار واخلی.

اداری سیستم :

د کونړ د ولایت د آزادی نه وروسته چه د الله تعالی په فضل او نصرت د کفارو د ناپاکو قدمونو څخه پاك شو، مونږ خپلو مجاهدینو ورونو ته دعوت ورکړ چه دلته باید داداری سیستم له پاره د اسلامی احکامو مطابق عمل وشی او ډلی ټپلی په نظر کی و نه نیول شی او یا که غربی سیستم مو منظور وی، باید داداری کنترول لپاره انتخابات صورت و نیسی. موږ خو دا وایو چه مونږ مسلمانان یو، په توحید عقیده لرو او قرآن او سنت خپل منهج او دلاری مشال ګڼو. باید اسلامی لاره خپله کړو او په هغه طریقه عمل وکړو چه اسلام مونږ ته داداری سیستم د قایمولو لپاره راښودلی ده. خو دا چه اوس بعضی ورونه، نه له ډلو تیریږی، نه انتخاباتو ته غاړه ږدی او نه داسلامی اصولو

مطابق اداری سیستم جوړولو ته تیاردی ، نو زمونږ مسئولیت نه دی ، بلکه ذمه واری د هغو وروڼو په غاړه ده چه د دغو دریو طریقو څخه یوه هم نه منی .

د جهاد حق

مجاهدینو وروڼو . لکه څنګه چه همیشه وایم او څولحظی وړاندی می هم وویل چه مونږ جهاد د الهی احکامو سره سم پیل کړیدی ، نو ضروری خبره داده چه باید د جهاد په هر قدم کی الهی احکام هم په نظر کی ونیسو او د جهاد فریضه په هغه طریقه اداء کړو چه د جهاد حق وی څکه چه الله فرمائی : و جاهد وافی الله حق جهاده .

دا د الله تعالی نصرت دی چه هره ورځ نوی نوی بریالیتوبونه د مجاهدینو په برخه کیږی ، مجاهدین هره ورځ وړاندی ځی او نوی سیمی ئی تر تصرف لاندی راځی ، د دشمن قواوی شکست خوری ، تښتی او سیمه د مجاهدینو لاسته ورځی ، نو مجاهدینو ته پکارده چه د دغو سیمو له خلکو سره د قرآن او سنت په اصولو معامله وکړی او د حقوق الله دادا ترڅنګ حقوق العبادهم په کامل ډول مراعات کړی چه د انسان د مال ، عزت او ناموس د حفاظت او حراست په باب وربانذی داسلام له خوا مامور شوی دی . داسی نه چه د مجاهد په نوم ټوپك ته لاس کړی او ووائی چه د خدای د پاره جګړه کوم ، خو بیاځان یو بی تاجه بادشاه تصور کړی چه د هیڅ ډول قید او بند او حدودو پروانه ساتی . دغه کار د جهاد سره ستر خیانت دی

ولی جهاد؟

مجاهده وروره ! تاټوپك ته لاس کړی د دی له پاره چه مظلوم مسلمانان د کفارو او مشرکینو له عذاب اوعتاب نه خلاص کړی ،

تاټوپك په اوږه ایښی ددی لپاره چه د دین او وطن دښمنان له کلو او ښارونو و باسی ،

تاټوپك په اوږه ایښی د دی له پاره چه له دغه کلی او ښار څخه د طاغوت قواوی و باسی او د الله نظام وربانذی حاکم کړی ،

مجاهده ! ته د الله سپاهی ئی ـ ته د خلکو د ناموس ، عزت او مال مدافع ئی ، ته باید د ظلم او تجاوز مخه ونیسی ، نه دا چه طاغوتی لښکرو ته شکست ورکړی او بیا پخپله د ښار او کلی په خلکو بانذی د خپل نفسی طاغوت راج او باج قایم کړی .

مجاهده ـ په هر قدم کی د الله تعالی ټاکلی حدود په نظر کی ونیسه ، او په دی ایمان ولره چه که ته ددغو حدودونه تجاوز وکړی بیانو ستا او د بیګانه ؤ ترمنځ هیڅ فرق نشته .

مجاهده ـ ته په دی ځمکه کی د الله له طرفه خلیفه ئی ـ ته باید د الله تعالی احکام په صداقت اوایمانداری تطبیق کړی ـ ته باید دالله تعالی په دربار کی د شکرانی سجده کیږدی چه ستا په ناتوانو لاسونو ئی د روس په شان یو مادی طاغوتی طاقت ته ماتی ورکړه ـ ته باید د دغی فتحی افتخار په ځان پوری منحصر نه کړی او مغرور او متکبر نشی ، بلکه ووائی چه : و ماالنصر الامن عندالله امدادندی مگر د الله له طرفه دی . که په خپلو فتحو او بریالیتوبونو مغرور شی او که روسانو او پرچمیانو اوخلقیانو ته شکست ورکول یوازی د خپلو مټوپه زور اوقوت پوری مربوط کړی او په آزادو شویو سیمو کی د چاد مال ، عزت ، ناموس ، او نفس پرواونه ساتی ، نو الله تعالی ته داهیڅ گرانه او مشکله نه ده چه شکست خوړلی پرچمیان او خلقیان درباندی بیا مسلط کړی .

څو کاله وړاندی تاریخ ته نظر وکړه : د ظاهر شاه د حکومت په زمانه کی اجتماعی کفر موجود ؤ ، خو مونږ انزوا او بی تفاوتی اختیار کړی وه او د غفلت په خوب پری وتی وو ، د الله احکام موشاته غورزولی وو ـ نتیجه دا شوه چه کفر د پخوانه لړشان زیات راښکاره شو ، د داؤد وخت راورسید ، مرتد او لادینی عناصر د اقتدار په کرسو کښیناستل ، خو مونږ بیاهم خپل مسئولیت درك نه کړ ، نو الله تعالی را باندی خلقیان او پرچمیان مسلط کړل چه د هیچا کور ، مال او عزت ئی له شر نه خلاص نه شو . خو کله چه مونږ د الله په نوم را پورته شو او په تش لاس د اسلام د کلمی د اعتلا لپاره کفن به سر راووتو ، نو تاسو ولید چه الله تعالی زمونږ سره بی مثاله مرسته او نصرت وکړ او زمونږ رعب ئی زمونږ په هغو دښمنانو وغورزاوه چه په شمیر ډیر او د ذروی وسلو له هیبت څخه ئی د امریکا سپینه ماڼی په لرزان ده

متهمین شرعی محکموته و سپاری :

اوس هره ورځ یوه نه ، یوه سیمه د خلقیانو او پرچمیانو له ناپاکو قدمونو څخه پاکیږی او مجاهدین ئی د چارو کنترول په لاس کی اخلی ، نو د ټولو مجاهدینو او قوماندانانو نه زما هیله داده چه د خلکو سره په اسلامی اخلاقو چال چلند وکړی ، په هر چا باندی په پټو ستر گو د خلقی او جاسوس ټاپی و نه لگوی او د جهاد په نوم د خپلو شخصی دښمنیو بدل وانه خلی ، په هرځای کی علماء موجود دی ، شرعی محکمی شته ، متهم کسان باید اسلامی محکمی ته

وړاندې شي او د اسلامي اصولو مطابق ورسره رفتار و شي ـ هيڅ مجاهد او قوماندان نشي کولی چه په خود سرانه ډول او د شرعي محکمې له حکم نه بغير څوك و وژني او يائې مال تالاکړي .

بله دا چه په کلو کې ډير خلك داسې شته چه په جهاد کې ئې برخه نده اخستې . کله چه مجاهدين دغه کلي ونيسي ، نو دلسوشلو کالو دښمنان او رقيبان په يو او بل نوم تورن کوي او تکليف ورته رسوي چه دا شرعاً جائز کار نه دی ـ که دعوه ورسره لري ، په خودسرانه ډول بايد عمل و نه کړي ، بلکه په شرعي محکمه کې ورباندې د علماؤ هيئات ته دعوه وړاندې کړه .

عامه معافي :

مونږ هغو خلکو ته چه لاسونه ئې د مسلمانانو په وينو لړلي نه دي ، معافي اعلان کړې ده چه بايد ژر ترژره د جهاد او هجرت په صف کې و دريږي . نو کله چه د معافي اعلان و شي او يو سړی د جهاد صف ته راشي او په اخلاص توبه و باسي ، په دنيا کې معاف دی او که توبه ئې داخلاص نه وه ، هر عمل به ئې په خپله تاسو ته گواهي درکړي چه دی منافق دی چه بيا به ورسره هم يوازې شرعي محکمه هغه فيصله کوي چه د يو منافق په باب په اسلامي قانون کې موجوده ده .

خودسرانه فيصلې :

زما هيله داده چه هيڅوك د پخوانيو اعمالو په سرمه زغلوئ او مه ئې په تکليفوئ ، ځکه چه په دې کار د جهاد صف بدناميږي او تشتت او انارشي په کې منځته راځي . هر څوك به د خپل دښمن ، د خپل تربور او د خپل مخالف لپاره حيله او دسيسه برابر وي ، وژني به ئې او بيا به وروسته وربانديې گواهي ورکوي چه د ده پخواني اعمال خو غير اسلامي وو ، ځکه مې وواژه .

د عدالت او انصاف تامين :

چاته د مرگ سزاء اوروِل يوازې د اسلامي شرعي محکمې حق دی او بس . ځکه که د محکمې د حکم نه غير هر سړی ټوپك ته لاس کړي او هر څوك چه ئې زړه و غواړي چڼ وڼ کړي نو نه په سيمه کې د عدالت او انصاف څه اثر پاتې کيږي او نه به مجاهدين د آزادو سيموامنيت اعاده کړي شي . دا ستاسو وظيفه ده چه په خپل ځان کې اسلامي اخلاق پيدا کړي او بيا د دغو اخلاقو د عملي ثبوت د وړاندې کولو په ترځ کې خلك د الله تعالی دين ته راوبولي ، اسلامي اخلاق او آداب خلکو ته ورزده کړي ،

جوماتو نه جوړکړی ، دینی مراکز تأسیس کړی او خپل مسئولیت د اسلام د مقدس دین په وړاندی سرته ورسوی . که تاسو د الله د دین په لاره کی په صداقت خدمت وکړ ـ الله تعالی به مومرسته او نصرت وکړی او که د مسلمانی او دیانت په جامه کی مو د خپلو نفسی خواهشاتو د پوره کولو له لاری د اسلام د تخریب کوشش وکړ ، نو پوه شی چه الله تعالی په ټولو پټو او ښکاره اعمالو باندی علیم او دانادی او هغه ذات چه نن ئی د کرملین قصر نشینان د افغانستان د بی وزلی ملت په لاس وهلی ـ ټکولی او شړلی دی ، نو په دی هم ډیر قادر دی چه زمونږ ملت د گمراهی او انحراف په صورت کښی دهستی له صفحی لیری کړی او یاوربانادی کومه ذلیله ډله مسلطه کړی چه کورونه ورله تالاشی کوی ، له پټو ځایونو به ئی را باسی او دعذاب او عتاب په منګولو به ئی وهی .

و ماذلك على الله بعزيز .

د مقاومت نتیجه :

محترمو وروڼو ، شکست خوړلو او شرمیدلو خلقیانو په دی وروستیو وختو کی یو پوستر چاپ کړی او په ډیره بی حیائی لیکی چه د کامی او خیوی په شاوخوا سیمو کی به د مخالفو وسله والو ډلو د مقاومت نتیجه مرگ وی .

مونږ وایو ستاسو روسی باداران له افغانستان څخه د تیښتی وروسته په دی حقیقت پوه شول چه د مقاومت نتیجه مرگ دی . د راتگ په وخت کی روسانو فکر کاوه چه روسی توپونه ، جنگی الوتکی او زغره لرونکی گاډی به د دوی د برلاسی وسیله شی . خو داتو کالو جگړی وروسته چی ئی د شل دیرش زرو روسی مړو تابوتونه د مسکو په هوائی ډگر کی ښکته کړی شول او په زرگونو معیوبان د روسی جامعی داوړوبارشول او د افغانستان غر او سمه د روسانو په وینو ولړل شوه ، نو دی حقیقت ته ئی سرټیټ کړ چه دافغانانو سره د جگړی کولو او د دوی په وړاندی د مقاومت کولو نتیجه بالاخره مرگ دی او باید له دی خاوری پښی سپکی کړو .

خلقیانو او پرچمیانو ته هم د تیر ولسوکالو په جگړه کی دا حقیقت ثابت شوی چه د مجاهدینو په وړاندی مقاومت پخپله ، خپل ځان د هلاکت کندی ته غورزول دی . ځکه ، روسی قواو د خپل پوځی سازوسامان سره و نه شو کولی چه د مجاهدینو طاقت او- به کړی ، څه جنگی الوتکی وی چه کارتری وانه خستل شو ، څه ناپالم بمونه وو چه د

مجاهدینو په سنگرونو و نه وریدل ، څه ټانکونه او زرهپوشونه وو چه استعمال نه شول او څه مدرن او پیشرفته راکټونه وو چه په جهادی سنگرونو و نه توغول شول ، مگر دا هرڅه بی اثره شول او د افغانستان د مسلمانانو جهادی جذبه ئی کمزوری قدری هم نه کړه او ربښتیاهم چه د مجاهدینو سره د ېغری وهلو نتیجه مرگ دی .

زمونږ دلس کلن جهاد د جگړی په ډگر کی چه د روسانو او د دوی د خلقی او پرچمی گوډاگیانو ډول ډول دسیسی او توطیی پکی رسوا او د شکست سره مخامخ شوی او ټولی مدرنی وسلی ئی ناکاره ثابتی شوی ، د الله تعالی دا وعده ډیره ښه ربښتونی شوه چه : ان الله لایهدی کیدالخائنین

د شکست او رسوائی جبران :

زما ورونو ! خلقیان او پرچمیان د مجاهدینو په مقابل کی د تل لپاره شکست خوړلی او رسوا او شرمنده ثبتیدلی ، خو بیرته ئی کوشش کړی چه خپله ماتی او رسوائی د رادیو د څپو او د پوسترونو د پاڼو په وسیله جبران کړی . په چپرهار او سره رود کی ئی د مړو په غوښو کارغان ماړه شول او لاتر اوسه ئی هم د ټانکونو او نقلیه وسایطو لوخړی آسمان ته خیژی ، خو د کابل گوډاگی رژیم په رادیو کی چغی وهی‌چه هغه وسله والی ډلی چه په چپرهار او سره رود کی ئی د حکومت د وسله وال پوځ په وړاندی مقاومت کاوه ، په خپله سزا ورسیدلی ـ او چه دغه هم نه وائی نوڅه به ووائی ؟

د مجاهدینو ورونو نه زما هیله داده چه د جهاد په ټولو حالاتو او شرایطو کی خپل نظم او دسپلین له لاسه ورنه کړی ـ که جهاد د حملی او یرغل په صورت کی وُ ، هم باید خپل نظم وساتی او که په دفاعی حالت کی وی هم باید د پوره نظم او ثبات په حال کی له خپل ځان ـ خپل سنگر او خپلو مجاهدو ورونو څخه دفاع وکړی .

ستاسو ژوند هم د افتخار او و یاړدی او مرگ موهم د افتخار او و یاړ دی ـ د الله تعالی‌درضا حصول او جنت گټل یوه «عظیمه فتحه» ده او دا جهاد او اسلامی دعوت دی چه په دنیا کی هم د انسان د سرلوړی باعث کیږی او په آخرت کی ئی هم دارنگه عظیمه فتح (جنت او دالله تعالی رضاء) په نصیب کیږی .

تاسو په الله تعالی سپارم ـ فتح اونصرت مو نصیب شه . په دی خوښ اوسی چه الله تعالی زمونږ سره دی او وروستی فتح د حق د لاری د مجاهدینو ده .

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(جمیل الرحمن)

د ضمیر آواز

مخ د تورو وریځو نه راووزمه بریښنا یمه
خاندمه ځلیږمه، بی خړی سپین سبایمه

زه د تحیر د زړه تیاری لره رڼا یمه
اوسم په سینه کښی دزړه غوږ سره آشنایمه

را چه په جزبو شی طبیعت نوزه پیدا یمه
عمق د فطرت د زړه نه دی دنیا ته راشمه

پروت یم په سینه کښی د امید او د آرمان په شان
زه توته د صدق یم، بی ریایم دوجدان په شان

نه منمه ظلم، رحم، رحم دی آواز زما
لار دزړه پردوکښی کړی آهنګ دښکلی ساز زما

غواړمه انسان نه چه د درد و غم آشنادی وی
زه غلامی نه منم آزاده دا دنیا دی وی

وران یم ارتجاع سره، دغدر نه نفرت کوم
پاکه می القاء ده دښمنی د خیانت کوم

پاکی ئی ساتم د آرزوګانو حفاظت کوم
زه ناری انسان ته دوحدت دامنیت کوم

پاك چه وی د وریځو نه دهغه شین آسمان په شان
برق یم د یقین غوندی او نه یم د گمان په شان

غږ په گمراهانو کوم هاتفی آواز غوندی
لار لرم د غیب سره موجود یم دیوراز غوندی

پاکه تکه سپینه صیقل شوی آئینه یمه
سیند د صراحت کښی لاهو شوی سفینه یمه

بام د مرادونو ته په لنډه لار زینه یمه
تږی لاروو ته د چولی د منځ چینه یمه

اخلم الهامونه له قدسیانو له ملك ځینی
چورلم دپتنگ غوندی دشمعی د مسلك ځینی

زه د زړه پردوکښی د احساس غوندی لوبیږمه
تاته سترگوره اوره کی غوندی ځلیږمه

زړه چه ړوند او کوڼ شی نو بیا هیڅ نه معلومیږمه
څه تدبیر خو نه یم چه تیرو ځم خطا کیږمه

ځانله چه وجدان شی قیمت دی مصلحت زما
نه گوری ظاهر ته قوانین د شریعت زما

بـــدی مــــی تـــیاره شـــی رڼائی د سپین سبادی وی

مـــحودی رجـــعت شـــی کـــه څـــه وی نو ارقتادی وی

مـــړه کالـــبود دژوتـــد لـــه نوی ساه د حرکت غواړم

تـــیر د افـــسانو نـــه یـــم دنوی ژوند نهضت غواړم

ژونـــد د شـــرف غـــواړم دښیـــګڼو طرفدار یمه

خـــوب زمـــا عـــادت نـــه دی دشپی ورځی بیدار یمه

نـــه یـــم پـــه تقلـــید کـــښی هوا خواه د ابتکار یمه

ایـــکی دو جـــدان ســـره روان پـــه یـــوه لار یمه

ســـوزم خـــوشحالیږ مـــه پرقیږمه دسپند به شان

نوره پته نـــه شـــته خو احساس می وی د خوند په شان

بـــاد د حـــوادثـــونه د ژونـــد بـــیری پنا بیا یم

تـــاته دنـــن درس کښی نـــوی فـــکر د سبابښا یم

تـــاد حـــال پـــه ژبـــه ،تحوله ،په رښتیا ستا یم

زه د شـــلم قـــرن د انـــسان پـــه نـــامه دا وایـــم

تـــیر شـــه دا تـــوم نـــه خوږ جهان دامنیت کړه ساز

بـــیرته کـــړه دزړه غـــوږونه واوره د ضـــمیر آواز

څوپیری ومی وی آشناته د دعوت په ټکو
څه وکړم نه پوهیږی یار د نصیحت په ټکو

دعوت ته ډیر ډیر خوشحالیږه کامیابی ده په کښی
ناشنا آشنا کړه د کلام د محبت په ټکو

په آخور مه ودریږه والوزه شاهین شه د ملك
پنجره کښی قید نه شی طوطی د چای شربت په ټکو

هجرت دی وکړ لیری لاړی خو هجرت دی پریښود
ځان دی آگاه نه کړ طالبه د هجرت په ټکو

دا ته په څه مانه خفه ئی راته راز ووایه
پریږده مجاز راته به وی د صداقت په ټکو

په شریعت کښی پنځه حرفه پنج بناء تری ثابت
دیته به گوری مدعی د شریعت په ټکو

دعوت مقصد دی دیته پوهه په تافرض شوله
بغیرد علمه مه گرځیږه د بدعت په ټکو

توحید سنت واخله تقلید د راهبانو پریږده
بیله دلیله مه ځه - لاړشه د حجت په ټکو

زړه کښی د بل په خوله ځما منافقت پریږده
دوستانه خوند نه کړی آشنا د خیانت په ټکو

چل هنر ډیردی خو «درویشه» بس دولت نه لری
ټول دولتونه ملاویږی د قسمت په ټکو

درویش مردانوی

قسط (۲)

حقانیت مسلک اهلحدیث در روشنی حقایق تاریخی

لقب اهلحدیث:

این نام مرکب از دو لفظ است، لفظ « اهل» بمعنی صاحب ، ولفظ « حدیث» این لفظ دومی یعنی « حدیث » نام مشترك است بین کلام الله یعنی قرآنکریم و فرمودات رسول امین صلی الله علیه وسلم ، یعنی طوریکه به مجموع اقوال و افعال رسول الله صلی الله علیه وسلم ، حدیث گفته می شود . همچنین اطلاق این لفظ به قرآنکریم نیز شده است ، چنانچه در آیهٔ (۵۰) سورهٔ مرسلات خداوند (ج) می فرماید : «فبایّ حدیث بعده یؤمنون»، همچنین در آیهٔ (۲۳) سورهٔ (زمر) الله نزل احسن الحدیث کتابا متشابها الایة به حدیث بودن قرآن تصریح شده است .

بناءً مفهوم و معنئ « اهلحدیث» این شد که « صاحب قرآن و حدیث» در واقع جماعت اهلحدیث در طول تاریخ اسلام یگانه گروه بوده وهست که فقط وفقط قرآن وحدیث را برنامهٔ حیات و مشعل راه و رسم زندگی خویشتن قرار داده اند ومیدهند ، لهذا سزاوار این اسم گرامی واین لقب پرافتخار همین جماعت صالح است وبس .

ابتداء لقب :

این لقب انعام بزرگ است که از جانب خداوند (ج) برای این جماعت ارزانی شده است ، در حدیث وارد است :

« عن انس رضی الله عنه قال قال النبی صلی الله علیه وسلم اذا کان یوم القیامته یجیئی أصحاب الحدیث ومعهم المحابر فیقول الله لهم

أنتم أصحاب الحديث (الى) انطلقوا الى الجنته » (أخرجه الطبرانى القول البديع للسخاوى ص ١٨٩ من طرق متعددة) .

ترجمه :

از حضرت انس رضى الله عنه روايت است كه : آنحضرت صلى الله عليه وسلم فرمود : روز قيامت اصحاب حديث در حالتى مى آيند كه بدست هاى شان دوات ها حمل نموده اند (دوات هايكه توسط آنها در دنيا آحاديث رسول الله صلى الله عليه وسلم را مى نوشتند) خداوند (ج) بايشان ميگويدشما اهلحديث هستيد ، برويد داخل جنت شويد ، باغ فردوس برآن قوم مباح است كه خوش روش راستى از قول پيمبر گيرند .

صحابهٔ كرام رضوان الله تعالى عليهم اجمعين اهلحديث بودند :

(١) حضرت ابو هريرة رضى الله تعالى عنه خود را اهلحديث ميگفت (اصابته ص ٢٠٤ /ج ٤ - تذكرة الحفاظ ص ٢٩ ، ج ١ ، تاريخ بغداد ص ٤٦٧ ج ٩)

(٢) بحضرت عبدالله بن عباس رضى الله عنه اهل حديث گفته شده است (تاريخ بغداد ص ٢٢٧ ج ٢ ، ص ١٥٤ ، ج ٩) .

(٣) حضرت ابو سعيد خدرى رضى الله عنه فرمود : « انكم خلو فنا واهلحديث بعدنا » (كتاب شرف اصحاب الحديث للخطيب ص٢١)

ترجمه :

يعنى بعد از سير ما شما « تابعين» اهلحديث هستيد . معلوم شد كه صحابه و تابعين همگى اهلحديث بودند .

(٤) امام شعبى (رحمه الله تعالى) باپنجصد صحابه ملاقات نموده است و از چهل و هشت(٤٨) صحابه حديث رسول الله صلى الله عليه وسلم را تعليم حاصل كرده است . موصوف تمام صحابه كرام را اهلحديث گفته است .

(تذكرة الحفاظ ص ٧٤ ، ج ١)

تابعين و تبع تابعين نيز اهلحديث بودند .

طوريك در ماقبل در شمارهٔ سوم به اهلحديث بودن تابعين تصريح شد باقى فهرست تابعين اهلحديث را خطيب در تاريخ بغداد خود ص ٢٤٥ ج -٢ و ص ١٠٥ ج - ١٤ مرتب نموده است وتعدادى از ايشانرا نيز در كتاب خود « شرف اصحاب الحديث» مطبوعهٔ دهلى ، ذكر نموده است .

اهلحديث بودن امام شعبى رح كه از جمله تابعين كرام است در تاريخ بغدادص ٢٢٧ ج - ٣ و ص ١٥٤ ج ٩ مرقوم است ، در تبع تابعين سفيان ابن عيينه از جملهٔ حكماء اهلحديث شمار كرده شده است . « تاريخ بغداد ١٧٩ ج - ٩ » .

اهلحدیث بودن سفیان ابن عیینه در ذیل تذکرهٔ امام ابوحنیفة (رح) نیز خواهد آمد.

سفیان ثوری که از جملهٔ علماء کبار تبع تابعین است اهلحدیث بود. « تاریخ بغداد ص ۲۲۷ ج ۳ » و ص ۱۶۴ او (سفیان ثوری) میگفت:

اهلحدیث در روی زمین محافظین ونگهبانان دین خداوند أند. (مفتاح الجنته للسیوطی ص ۴۹ و شرف اصحاب الحدیث ص ۴۵).

امام ابو حنیفة (رح)

درکتاب اصول دین آمده است: «اصول ابی حنیفة فی الکلام کاصول أصحاب الحدیث » (ص ۳۰ ـ ج ۱)

ترجمه: اصول امام ابو حنیفة (رح) درعقاید وذم تقلید» مانند اصول اهلحدیث است.

امام موصوف خود فرموده است: «اذاصحّ الحدیث فهو مذهبی » (شامی مجتبائی ص ۴۶، ج ۱)

ترجمه: مذهب من حدیث صحیح است.

سفیان ابن عیینه می فرماید:

اولین بار مرا امام ابو حنیفة(رح) اهلحدیث نمود. (حدائق الحنفیه ص ۱۳۴ ـ طبع نولکشور ـ نوشته مولوی فقیر محمد حنفی جهلمی).

ثابت شد که امام اعظم ابو حنیفة(رح) اهلحدیث بود و دیگران را نیز اهلحدیث می نمود. درعهد امام صاحب اهلحدیث در هر گوشه و کنار دنیا موجود بود. چنانچه «در غایته الاذکار » آمده است که: امام اعظم ابوحنیفة (رح) هنگامیکه به بغداد تشریف آورد، اهلحدیث از ایشان سوال نمودند، که آیا بیع رطب (خرمائی تر) به تمر (خرمائی خشك) جایز است یانه؟ (ترجمهٔ در مختار مطبوعهٔ نو لکشور ص ۱۳۰، ج ۳).

امام ابو یوسف (رح):

ابن معین اورا صاحب حدیث و سنت گفته است (تذکره ص ۲۶۷، ج ۱)

در تاریخ بغداد آمده است که « یحب أصحاب الحدیث ویمیل الیهم ».

ترجمه: اهلحدیث را دوست می داشت و بسوی ایشان مایل بود (ص ۲۵۵، ج ـ ۱۴)

موصوف گروهی از اهلحدیث را بر دروازهٔ خود مجتمع دید فرمود:

، علی الارض خیر منکم(کتاب الشرف للخطیب ص ۵۱)

ترجمه: بهترین انسانها در روی زمین شما هستید.

امام مالك: (رح)

امام مذکور نیز اهلحدیث بود، امام مسلم درمقدمهٔ صحیح خود موصوف را از جملهٔ ائمه اهلحدیث شمار نموده است، وهب او (امام مالك) را امام اهلحدیث گفته است. (تذکرة

الحفاظ ج ١ ، صـ ١٨٨)

امام شافعی (رح) :

درمنهاج السنة آمده است : « اخذ مذهب اهلحديث و اختاره لنفسه» (ج ٤ ، ص١٤٣)

ترجمه : امام شافعی (رح) مذهب اهلحديث را برای خود انتخاب نموده بود .

در تهذيب نووی آمده است : « نشر علم الحديث و اقام مذهب اهله»

ترجمه : موصوف علم حديث را گسترش داد و مذهب اهلحديث را قائم نمود . او (امام شافعی) به مردم ميگفت :

« عليكم باصحاب الحديث فانهم اكثر صوابا من غيرهم « توالی التأسيس مصری ص ٦٤ »

ترجمه : ای مردم ! صحبت اهلحديث رابخود لازم گيريد ، زيرا ايشان نسبت بديگران به حق و صواب بيشتر قريب اند .

امام أحمد :

قتيبه ابن سعيد امام مذكور را اهلحديث گفته است « كتاب الشرف للخطيب ص ٧٤ . علاحده در منهاج السنة ج ـ ٤ ، ص ١٤٣ می نويسد : كان علی مذهب اهلحديث»

در مختصر طبقات الحنابلة می نويسد : « رجل من اهلحديث »(ص ٨ ـ طبع دمشق) .

خلاصهٔ هر دو قول اين است كه امام احمد به مذهب اهلحديث بود .

امام موصوف درذيل تفسير اين آيه « طائفة ليتفقهو فی الدين» می فرمايد : « اين طايفه اهلحديث است » (كتاب الشرف ص ٦١ ، ٦٢) .

يكمرتبه درمورد فرقهٔ ناجيه از ايشان پرسان شد ، فرمود : « ان لم يكونوا اصحاب الحديث فلا ادری من هم »

ترجمه : اگر فرقهٔ ناجيه اهلحديث نباشد پس من نميدانم كه علاوه از ايشان مصداق آن كيست ؟ باين مفهوم كه علاوه از ايشان كسی ديگری مصداق فرقهٔ ناجيه شده نمی تواند .

همچنين مصداق اين حديث پيامبر صلی الله عليه وسلم « لاتزال طائفة من امتی منصورين »(يك گروه از امت من هميشه كامياب و موفق اند) اهلحديث رامی دانست .

كتاب معرفة علوم الحديث للحاكم طبع مصر ص ٢ ، كتاب اشرف للخطيب ص ٢٦ ، شرح صحيح مسلم ص ١٤٢ ، ج ـ ١ ، فتح الباری ص ٨٥ ، پ ـ ١ و ص ٦٧١ ، پ ٩١ ، و در تشريح اين حديث كه « لايزال الله يغرس فی هذالدين غرساً » می فرمايد : اهلحديث مراد است ، يعنی مصداق اين حديث اهلحديث است (مختصر طبقات الحنابلة ص ٢٥٧) وگفته است : «ليس قوم عندی خير من اهلحديث (كتاب الشرف ص ٤٩) .

ترجمه :

بهترین قوم نزد من اهلحدیث است .

باری گفت : انسان به مفهوم واقعی و صحیح آن فقط اهلحدیث است و بس (کتاب مذکور ص ٥٠ ، طبقات ص ٢٨٥) .

درمورد ابدال (که نزد عوام الناس و صوفیه اصطلاحاتی بنام های قطب وابدال مشهور است) فرموده است : « ان لم یکن أصحاب الحدیث هم الأبدال فلا أعرف أبدالا » -

(مفتاح الجنة ص ٤٨ ، کتاب الشرف ص ٥٦)

ترجمه : اگر أصحاب حدیث ابدال نباشند پس من کسی دیگری را به عنوان ابدال نمی شناسم.

یك مرتبه در نزد ایشان کدام کسی اهلحدیث را به بدی یاد نمود ، امام صاحب بآنکس گفت تو زندیق (بی دین) هستی واین کلمه را در مورد آنکس سه بار استعمال نمود . « طبقات الحنابله ص ١٧ و ص ٢٠٤ ، کتاب الشرف ص ٧٦ ، علوم الحدیث للحاکم ص ٤) .

پیر جیلانی رح :

پیر پیران شیخ عبدالقادر جیلانی (رح) (متولد در اوآخر پنجصد هجری)

در کتاب خود « غنیه » می نویسد :

« علامت و شناخت اهل بدعت این است که اهلحدیث را سب و شتم نموده و به بدی یاد می نمایند (ولا اسم لهم الا اسم واحد وهم أصحاب الحدیث ص ٩٠ ، ج ـ ١ طبع مصر)

ترجمه :

برای این جماعت جز نام اهلحدیث نام دیگری نیست .

مسلمانان تمام سر حدات پنجصد هجری :

مذهب و مسلك مسلمانان تمام سرحدات پنجصد هجری اهلحدیث بود ، چنانچه این حقیقت از کتاب (اصول الدین » ص ٣١٧ ، ج ـ ١ ، نوشته علامه منصور بغدادی) معلوم می شود .

(حیث قال و بیان هذا واضح فی ثغور الروم والجزیرة وثغور الشام وثغور آذربیجان وباب الابواب کلهم علی مذهب اهل حدیث من اهل السنة) .

ترجمه :

باشندگان سرحدات روم ، شام ، جزیره و آذربیجان همگی به مذهب اهلحدیث بودند .

درچهار صد هجری :

اگر خواسته باشید که راجع به حالات قبل از پنجصد هجری معلومات داشته باشید ، لطفاً مطالب ذیل را از نظر بگذرانید .

در عهد غزنویان علماء اهلحدیث موجود بود ، در سلسلهٔ وقایع سلطان محمود غزنوی تاریخ فرشته ص ٣٩٠ می نویسد :

« ابو الطیب سهل بن محمد بن سلیمان صعلوکی (رح) که از آئمه اهلحدیث بود ، موصوف را سلطان محمود غزنوی بحیث قاصد و

سفیر خود به نزد ایلك خان فرستاد »(تاریخ فرشته اردو ص ٤٥ ، ج ١)

و در سنهٔ٤١٠ هـ سلطان محمود غزنوی خود نیز در اثر صحبت محدث کبیر« قفال مروزی» از مذهب حنفیت کنار آمد . (مرآة الجنان ـ جلد سوم ـ ص ٢٥ و ٣٥ از امام یافعی)

هندوستان :

در همین زمانه یعنی چهار صد هجری در هندوستان نیز علمأ اهلحدیث موجود بود ، سیاح مشهور عرب بشار مقدسی در ۳۷۵ هـ به هندوستان آمده بود ، موصوف حالات منصوره (یکی از جملهٔ علاقه های مشهور سند است) را در کتاب خود « احسن التفاسیر فی معرفة الاقالیم » تذکر نموده چنین می نویسد :

« ذمیان این دیار اکثرا بت پرست اند ومسلمانان آن اکثرا اهلحدیث اند ، در اینجا ملاقات من باقاضی ابو محمد منصوری شد ، موصوف را پای بند مذهب داود ظاهری یافتم » .
(تاریخ سند ص ١٢٤ ، ج ٢)

شاید مردم از شنیدن این واقعیت تعجب نمایند که جماعت اهلحدیث صدها سال قبل از پیدایش شاه اسمعیل شهید و محمد ابن عبدالوهاب نجدی در سرزمین هندوستان جلوه افروز بوده است .

زیرا مقدسی که بیانگر این واقعه است در سنهٔ چهار صد (٤٠٠) هجری گذشته است .

بابیان این حقیقت مستند تاریخی این امر بخوبی آشکارمی شود که جاعت اهلحدیث در شبهه قارهٔ هند و پاکستان کدام جماعت نو وجدید نیست ، بلکه این جماعت قدامت تاریخی دارد . در زمانه هایکه هنوز مرض مزمن وکشندهٔ تقلید شایع نشده بود ،این جماعت وجود داشت ، طوریکه شاه ولی الله محدث دهلوی باین حقیقت تصریح نموده است « شیوع و گسترش تقلید از سنهٔ چهار صد هجری به بعد شروع شد . (ص ١٥٢ ، ج ١)

در عین زمان کشمکش های مذهبی بوقوع پیوست . ملت واحد اسلامی بگروه های چند گانه و مذاهب متعدد تقسیم شد . اسلام بزور شمشیر و سنان انتشار نیافته بود . لیکن مذاهب تقلیدی بزور شمشیر وسنان و باتوسل به سرنیزه و قدرت آهن در دنیا رائج کرده شد .

تقسیم مذاهب اربعه :

تصویر تقسیم ملت واحد اسلامی به مذاهب چهار گانه در کتاب « الفوائد البهیة ص ١٠ » باینطور مرقوم است :

مذهب امام احمد(رح) در نواحی بغداد منتشر شد و مذهب امام مالك (رح) در بلاد مغرب زمین و بعض بلاد حجاز و یمن واطراف خراسان وتوران و بعض بلاد هند انتشار یافت ، باقی در تمام ممالك اسلامی حنفیة اوج گرفت

در صفحهٔ ص ١٠٢ تعلیقات همین کتاب

نوشته شده است : « قفال کبیر شاشی متوفی ۳٦٥ هـ در ماوراء النهر مذهب شافعیت را عام نمود . سخاوی نیز در رسالهٔ « الاعلان بالتو بیخ ص ۹۹ » عین چیز را تحریر نموده، مزید می نویسد : «شافعیت به دمشق (شام) توسط ابو ذرعه محمد ابن عثمان دمشقی رسید و ذریعهٔ سعی و کوشش عبدان مروزی به « مرو » و بوسیلهٔ جد وجهد ابو عوانهٔ اسفرائینی به « اسفرائن» رسانده شد (کتاب مذکور - طبع دمشق - ص ۹۹)

اشاعت بزور سلطنت :

اینکه در توسیع وگسترش مذاهب فوق الذکر حکومت های وقت چه رولی را بازی نموده اند، بچند حوالهٔ تاریخی توجهٔ خواننده گان گرامی را مبذول می داریم :

مقرزی وابن خلکان هر دو متفقاً می نویسند :

« مذهبان انتشرا فی مبداء أمر هما بالریاسة والسلطان مذهب ابی حنیفة (رح) من اقصی المشرق الی اقصی أفریقه و مذهب مالك فی بلاد اندلس »:

(وفیات الاعیان ص ۲۱٦ ، ج - ۲)

ترجمه :

« در ابتداء دو مذهب به حمایه وپشتیبانی حکومت ها وامراء وقت انتشار یافت ، مذهب حنفی از مشرق تا افریقا و مذهب مالکی در اسپانیه .»

هنگامیکه سلطان صلاح الدین ایوبی در مصر عهدهٔ قضا را بدست شوافع سپرد ، از آن به بعد شافعیت در مصر فروغ یافت (افتراق الامم - طبع جوائب ص ۲۳۳)

در ماقبل به حواله کتاب « اصول الدین » گفته شد که افریقائی مفتوحه توسط خلافت عثمانی و مسلمانان سرحدات آن همگی بر مذهب اهلحدیث بودند ، اینکه انجام ایشان چه شد ؟ در مورد به عبارهٔ تاریخی ذیل توجه فرمائید :

علامه مقریزی می نویسد .

« وکانت افریقة الغالب علیها السنن والاثار الی ان اقام عبدالله الفاسی بمذهب الحنفی »

(کتاب الخطط ص ۳۲۳ ، ج - ۲)

ترجمه :

اتباع سنت وآثار براهالی افریقا غالب بود، تا اینکه عبدالله فاسی با پیام مذهب حنفیت داخل آنجاشد وقاضی اسد فرمانرواء افریقا مذهب حنفیت را در تمام ملك عام نمود .

فلما تولی علیها المعزّ بن با دیس ٤٠٧ هـ حمل اهلها و اهل ماولاها من بلاد المغرب علی المذهب المالکی ».

(مقریزی وابن خلکان ص - ۱۰۵ ج - ۲ -)

ترجمه :

المعز بن بادیس والی افریقه در ابتداء پنجصد هجری تمام باشندگان آن سرزمین را به قبول مذهب مالکی مجبور کردند .

حکومت اهل حدیث :

بعد از گذشت یك قرن غیرت الهی بجوش آمد و سرانجام دربلاد مغرب « افریقا » حکومت مؤحدین (اهلحدیث) قائم شد . یوسف ابن یعقوب و پسرش یعقوب بن یوسف فرمانروائی و حکومت نمودند . هر دو پدر و پسر در حمایه وپشتیبانی اهلحدیث از خود اند کترین کسر و کوتاهی نشان ندادند .

ذهبی در تاریخ الاسلام می نویسد : ابوبکر بن جدانه گفته است : من به ملاقات امیر المؤمنین یوسف رفتم ، نزد او قرآن مجید و سنن ابی داؤد و یك شمشیر برهنه گذاشته بود . خلیفه بسوی آن هر سه (قرآن ، سنن ابی داود و شمشیر) اشاره نموده گفت :

بجز این سه چیز باقی همگی بی سود است . درهمین کتاب در ذیل سوانح « یعقوب خلیفه» مرقوم است : « در زمانۀ این پادشاه علم فقه در افریقا روبزوال شد . خلیفه از اشتغال وانهماك در کتب فقه منع می کرد ، مردم را به تعلیم و تعلم صحاح سته وکتب سنن حکم می داد . خلیفه خود حدیث می خواند وکسانیکه آحادیث را حفظ می نمودند ، بایشان انعام می داد واز آنها تمجید می نمود . ازین سبب علمأ أن سرزمین ، مانند علامه ابن حزم ، علامهٔ قرطبی ، محی الدین بن عربی وغیرهم بمفهوم درست اهلحدیث و دشمنان سر سخت وآشتی ناپذیر تقلید بار آمدند .

ابن خلکان در سلسلۀ سوانح خلیفۀ موصوف نوشته است : أمر برفض الفقه وان لایفتون الا بالکتاب والسنة ولایقلدون أحدا من الأمته الخ»(ص ۳۲۸ ج ۲)

ترجمه :

خلیفۀ مذکور به ترك فقهه حکم نمود و از علما و مردم خواست که مسایل را از قرآن و حدیث أخذ نمایند و بأن دو فتوی بدهند ، و از هیچ امام خاص تقلید نه نمایند ، پس از آن کشمکش ها و پیکار های مذهبی از آن سر زمین یکباره نابود شد .

عکس العمل علماء سؤ :

مولویان متعصب و علماء سؤ وبی ضمیریکه از آفریقا فرار کرده بودند در ، مشرق پناهنده شدند و مذاهب تقلید ی در حجاز و عراق و مقامات دیگر در انتهائی تشدد وعصبیت حکم جاری نمودند مبنی براینکه تقلید مذاهب اربعه لازم وواجب میدانستند ، خروج از آنها حرام و ممنوع قرار می دادند (مقریزی ص ۳٤٤ ج - ۲)

واینکه حق رادر مذاهب آئمه اربعه علی سبیل الدوران میگفتند یعنی حق منحصر درین چهار مذهب است و بیرون از اینها حقانیت وجود ندارد پس دراین زمان حسب پیشگوئی پیامبر

بزرگوار اسلام محمد امین صلی الله علیه وسلم عمل بالحدیث از گرفتن قوغ آتش درکف دست بیشتر دشوار ومشکل شده بود .

چهار مصلی وچهار مدرسه :

در سنه هفت صد هجری « شاه ظاهر بیرس » قضاة و مدارس هر چهار مذهب را جدانمود ، یعنی برای هر مذهب مدارس جداگانه و قاضی علیحده تعیین نمود (مقریزی ص ٣٤٤ ، ج ٢)

در آوائل نوصد هجری « شاه ناصر فرج بن برقوق چوکسی » در مسجد حرم بیت الله شریف نیز چهار مصلی جداگانه قائم نمود . (البدر الطالع ص ٢٦ ، ج ٢)

ممانعت از تبدیلی مذهب :

باوجود اینکه مقلدین مذاهب چهار گانه حق را دائر و منحصر در چهار مذهب می دانند ، معهٔ آن أصحاب هر مذهب التزام بر مذهب خود را لازم دانسته و برو جوب آن پافشاری می نمایند ، اگر پیروان ومقلدین یك مذهب از مذهب خود عدول نموده و پیروی مذهب دیگری «ازمذاهب چهارگانه » را اختیار نماید اورا سزا وار سرزنش و مستوجب سزا می دانند .

در سراجیه آمده است :

لاتحل الی مذهب الشافعی یعذر . (در مختار نولکشوی ـ ص ٢٦٠ و شامی مجتبائی ـ ص ١٩٠ ج ٤)

پس هرگاه مثلا برای حنفی اختیار نمودن مذهب شافعی ممنوع و ناجایز بود ، قبول مسلك اهل حدیث به هیچ نوع و به هیچ وجه برای آن ها قابل برداشت شده نمی توانست .

اگر احیاناً واتفاقاً توفیق الهی شامل حال کدام مقلد می شد و حق برایش واضح وآشکار می گردید ، بعد از وضوح و ثبوت حق برایش عمل بالحدیث را اختیار می نمود و از مذهب تقلیدی قبلی اش (که سالیان دراز درآن دست و پا می زد) دست بردار می شد ، آن بیچاره به هزاران تهدید و تخویف روبرو می شد .از او خواسته می شد که از مسیر منتخبه اش منصرف وتائب گردد ، در غیر آن روانهٔ محبس می شود . کما سیجئی تنها بجرم اینکه از تقلید رجوع نموده است و طوق لعنت تقلید کور کورانه را از گردنش بدور افگنده است . جر میکه ارتکاب آن نزد دکانداران تقلید از جملهٔ جرائم عظیم وگناهان نابخشودنی محسوب می شود .

طوریکه مقلدین امروزی مانیز به همان خط نیاکان وگذشته گان خود روان أند ،

« تشابهت قلوبهم

لایرجع عما قلّد فیه اتفاقاً» (تحریر لابن الهمام الحنفی)

در نتیجه هزاران جان عزیز از جانبین قربانی کشمکش های مذهبی گردید ، بالآخره نظام الملك باین جنگ مذهبی خاتمه بخشید . (ص ۳۰۰ ، ج ۱) .

درنیشاپور میان احناف وشوافع فسادات عظیم و نبردهای بی سابقهٔ رخ داد . فریقین یکدیگر خود را کشتند و مدارس مخالف خود را بآتش کشیدند (مرأة الجنان ـ ص ۳۰۷ ، ج ۱)

در ماوراء النهر احناف و شوافع روزهٔ ماه رمضان را بخاطر ذخیرهٔ قوت جنگی ومقابله بامقابل وحریف وزم آرائی خود می خوردند .

(میزان شعرانی ـ طبع مصر ـ ص ٤۳ ، ج ۱)

اتمهامات مقلدین :

مقلدین از تهمت ها و اتهامات ناروا و دروغین بریکدیگر نیز دریغ نورزیدند ، نمونه های آنرا در ذیل ملاحظه فرمائید :

امام مالك رح :

برموصوف اتهام نمودند که متعه نزد او (امام مالك) جایز است

(ملاحظه شود هدایه ـ جلد دوم ، کتاب النکاح) .

ابن همام در فتح القدیر شرح هدایه غلط بودن این اتهام را ثابت نموده است .

(فتح القدیر ـ ص ۳٦ ، ج ۲ طبع نو لکشور)

امام شافعی رح :

او را متهم نمودند براینکه موصوف بازی شطرنج را جایز قرار داده است (هدایه ـ جلد چهارم ـ کتاب الکراهیه)

حال اینکه امام شافعی (رح) قول اباحیت شطرنج را از ابو یوسف (رح) نقل نموده است یعنی خود امام موصوف (شافعی) به حلت آن معتقد نیست .البته ابو یوسف (رح) به اباحیت آن قایل است .

(ملاحظه شود عینی ـ شرح هدایه ـ ص ۲۸۰ ، ج ٤)

« چه دلاور است دزدیکه بکف چراغ دارد » .

امام أحمد رح :

موصوف را تهمت نمودند براینکه او میگوید « اذا نزل الله یخلو منه العرش » .

ترجمه : یعنی در وقت نزول باری تعالی عرش خالی می شود .

در حالیکه امام احمد (رح) مکتوبیکه به مسدد بن مسرهد نوشته بود ، در آن تصریح نموده است که : « أنه سبحانه اذا نزل فلایخلومنه العرش » (الهدیته البهیة ص ۱۱)

اما قدرمندان چقدر قدر شناسی و مهربانی نمودند که نفی را به مثبت تبدیل نمودند (بئس الدررء داء التعصب لم یعصم منه الا من عصمهٔ الله) .

امام ابو حنیفة رح :

موصوف را متهم نمودند که از کرامت اولیأ منکر است . امام شافعی (رح) افتراء و

بهتان بودن این قول را ثابت نموده است (ص ۲۹۰ ، ج ۱۱)

امام بخاری (رح)

امام مذکور را ابو حفص کبیر باتهام اینکه او (بخاری) فتوی داده است که اگر کدام پسر و دختری مشتر کـًا شیر گاؤ و یاگو سفندی را بخورند ، درمیان آن دو حرمت رضاعت ثابت می شود . از بخارا بیرون کرد (الجواهر المضیه) .

در حالیکه این ، جز اتهام بیش نیست و بخاری چنین فتوی را هرگز نداده بود « الفوائد البهیة ص ١٤ ».

امام ابن تیمیه (رح) :

موصوف را متهم نمودند براینکه ، روزی برسر منبر خطبه می داد . در اثناء خطبه گفت « ان الله ینزل الی السماء الدنیا کنزولی هذا و نزل درجته» (رحلت ابن بطوطه ـ طبع مصر ـ ص ٥٥ ، ج ۱)

ترجمه:

یعنی خداوند از عرش بطرف آسمان دنیا طوری نازل می شود که من از زینهٔ بالائی منبر بسؤی زیرین آن پائین می شوم ، پس از آن یك زینه بطرف زیر پائین شد وعملا بمردم نشان داد .

حال آنکه موصوف در قصیدهٔ لامیهٔ خود تصریح نموده است براینکه : « والی السماء بغیر کیف ینزل »

(جلاالعینین مصری ـ ص ٤٦)

یعنی کیفیت نزول باری تعالی بیان کرده نمی شود ـ البته یقینا نازل می شود ولی کیف یلیق لشأنه .

خواننده گان گرامی خود غور نمائید که سیاح ابن بطوطه چقدر الزام غلط و بی بنیاد را به امام موصوف نسبت داده است (تنقید مدلل این الزام ابن بطوطه را در « حیات شیخ الاسلام ابن تیمیته » (طبع المکتبة السلفیة لاهور ص ۸۹٤ الی ص ۷۹۸ ملاحظه فرمائید) .

(جهان دیده بسیار گوید دروغ)

مانند این مذکورین به صدها آئمه اعلام دیگر افترآت واتهامات دروغین والزامات بی سر و پا کرده شده است .

(ملاحظه شود رسالهٔ « رفع الملام » مؤلفهٔ مولانا محمد یونس قرشی دهلوی)

افتراء بر اهلحدیث

این جماعت از ناحیهٔ مقلدین و أصحاب مذاهب مورد اتهامات گوناگون و افترات متنوع قرار گرفته است

(ملاحظه شود جامع الشواهد ـ انتظام المساجد ـ اباطیل وهابیه و غیر ذلك من الکتب)

یك حاشیه نویس سنن نسائی مجتبائی که خود مذهبا حنفی است در یك

مصائب اهلحديث ، یعنی سلوك و روش مقلدین در برابر اهلحدیث :

در فتاوی تا تار خانیه ص ۱۹٤ و فتاوی حمادیه قلمی ص ۱۲۳ و جواهر الفتوی قلمی ص ۲٤۳ مرقوم است :

« یك شخص مذهب حنفیت را گذاشت ، در نماز رفع یدین و قراءة خلف الامام را عملی می نمود . این خبر برای یك عالم متبحر و شیخ وقت احناف رسید . جناب شیخ از شنیدن این خبر جانكاه سخت برآشفته شد و طبعیت ملایمش ناملایم گردید ، تاجایکه شیخ موصوف اطلاع شخص مذکور را (یعنی کسیکه مذهب حنفیت را ترك نموده و عمل بالحدیث را اختیار نموده بود) بوالی آن شهر داد ، پولیس شخص مذکور را حاضر نمود و از آن دریافت نمود .

بعداً به جلاد امرداده شد که او (عامل بالحدیث وطغیان گر مذهب) را برسر بازار علی الرؤس الناس و در منظر عام درّه بزند . خیر خواهان چندی آنجا پیدا شدند و بحال آن غریب و بیچارهٔ (عامل بالحدیث) رحم شان آمد وبرای رهائی و خلاصی آن از قید و بند وعذابیکه بجرم عمل بالحدیث از طرف والی شهر در انتظارش بود ، وساطت نمودند . حاکم وساطت ایشانرا در قسمت رجل مذکور بشرط اینکه توبه نماید ودر آیندهٔ چنین حرکت از آن سر زده نشود ، قبول نمود . همان بود که از او خواستند تا توبه نماید و پیمان بدهد که در آینده دیگر مرتکب این عمل نخواهد شد ، تا آزاد شود . چنانچه شخص موصوف توبه نمود و عهد داد که در آینده چنین حرکتی را نمیکند تا ، بالآخره آزاد شد .

(انتصار الحق ص ۷٥٠)

حضرت امام شافعی (رح):

در ماقبل از اهلحدیث بودن امام موصوف تذکر شد . ابن ابی السمع مصری یکی از جملهٔ مقلدین وسر سپردگان مذهب مالکی از تاریکی شب استفاده نموده باقطعهٔ آهنی بامام موصوف حمله آور شد و سر آنرا مجروح ساخت و در اثر آن امام شافعی وفات یافت (توالی التأسیس ص ۸٦)

امیر المؤمنین فی الحدیث امام بخاری رح :

موصوف را یك حنفی متعصب بنام ابو حفص کبیر اولاً در بخاری از فتوی دادن منع نمود ، بعداً حکم اخراج او را از شهر صادر نمود .

(الجوا هر المضية ـ ص ٦٧ ، ج ١)

امام حدیث ابن تیمیة رح :

بخاطر مناظره باامام ابن تیمیة ابتدا فقیه شافعی محمد صفی الدین وارد میدان شد . بعد

از شکست او شاگردش « ابن زملکانی شافعی» در مقابل امام ابن تیمیة قرار گرفت (ایضاً ص ١٤٥ ، ج ١)

درآخر مشورهٔ ایشان به قید و حبس امام موصوف طی یافت ، اصدار حکم به قید از طرف قاضی مالکی مذهب صورت گرفت . (ایضاً - ص ١٤٧ ، ج ١)

« امام حدیث یوسف مزی»

موصوف را بجرم اینکه به طرفداری امام ابن تیمیة با « صفی الدین» شافعی که پیشتر ذکر آن گذشت ، مباحثه کرد و از کتاب « خلق افعال العباد » امام بخاری (رح) استناد نمود ، قاضی شافعی مذهب به حبس او (مزی) حکم صادر نمود . (درر کامنه ص ٤٦ ، ج ١ ، البدر الطالع ص ٣٥٣ ، ج ٢)

حافظ عبدالغنی مقدسی :

« موصوف را بجرم اهلحدیث بودن فقهای شش صد هجری مباح الدم قرار دادند ، ولی توسط سعی و کوشش بعضی اصحاب ذی اثر و صاحب رسوخ ، حکم قتل او منسوخ شد . اما از دمشق بیرون کرده شد و بقیهٔ عمر خود را در حالت غربت و گمنامی در مصر سپری نمود »

(تذکرة الحفاظ ج ١ ، ١٦٦)

سید محمد بن اسمعیل سنانی (رح)

صاحب سبل السلام بجرم انکار تقلید و رفع الیدین فی الصلوة و غیرهما روانهٔ حبس و زندان گردید . (این واقعه در دوازده صد هجری رخ داده است)

(البدر الطالع ص ١٣٤ ، ج ٢)

شاه نظام الدین اولیأ دهلوی :

موصوف در اثبات یك مسئله ، حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم را ، پیش نمود ، ازین عمل شاه نظام الدین ، قاضی رکن الدین حنفی ، سخت آشفته شد و شکایت این ولی خدا را به غیاث الدین حاکم وقت رسانید و سخت در پی آزار و اذیت او (شاه نظام الدین) شدند .

(تاریخ فرشته - اردو ص -٦١٠ ، ج ٢)

شاه اسمعیل شهید :

کسیکه وعظ و تبلیغ موصوف را در جامع مسجد دهلی منع نمود ، مولانا فضل الحق خیر آبادی حنفی بود (سوانح احمدی - ص ١٤٤ ، حیوة طیبة - ص ٦٩ و ص ٧٠).

این همه نمونه های مختصری از سلوك ارباب تقلید در برابر اهلحدیث بود . اوراق و صفحات تاریخ اسلام از همچو سلوك های ناروا و مظالم جانکاهٔ دکانداران تقلید و سرفروشان مذاهب در برابر اهلحدیث آگنده و مملؤ است .

جنگ مذهبی مقلدین :

ابن خلکان نوشته است که : فقیه شافعی عبدالکریم قشیری در ٤٤٨ ه در بغداد آمد و به نشر واشاعهٔ مذهب شافعی اقدام ورزید . موصوف در بغداد بامقابلهٔ سخت حنبلیان مواجه شد که

حاشیه نسائی می نویسد :
« ثم لیعلم ان الذین یدینون دین عبدالوهاب النجدی ویسلکون مسلکه فی الأصول والفروع ویدعون فی بلادنا باسم الوهابیین وغیر المقلدین ویزعمون ان تقلید ـ أحد الائمة الاربعة شرك وان من خالفهم هم المشرکون یستبیحون قتلنا اهل السنة و سبی نسائنا (الی) هم فرقة من الخوارج»
(نسائی طبع مجتبائی ـ ص ۳٦۰، ج ـ ۱)
ترجمه:
کسانیکه در ملك ما (هندوستان) بنام وهابی وغیر مقلدین یاد می شوند ، مردمانی اند که در اصول و فروع پیروی از دین عبدالوهاب نجدی می کنند و تقلید آئمه اربعه را شرك دانسته ومقلدین ائمة اربعة را مشرك میگویند ، قتل مردان مارا مباح و قید زنان مان را جایز می دانند . این گروه یك فرقهٔ از خوارج است .
در جواب این همه تهمت های دروغین همین قدر میگوئیم :
« لعنة الله علی الکاذبین »
این مردم یا از مسلك اهلحدیث یك سره جاهل و ناواقف أند و یا تجاهل عارف می کنند .

مسلك اهلحدیث :

تصویر این مسلك در آئینهٔ این اشعار بخوبی آشکار و نمودار می شود .

اصل دین آمد کلام الله معظم داشتن
پس حدیث مصطفےٰ برجان مسلم داشتن
وه چه خوش باشد ز ابر رحمت قول رسول
گل زمین فکرت و دل سبز و خرم داشتن
از روایت فیض یاب و دل به حسن اعتقاد
در حریم کعبهٔ اسلام محرم داشتن
گاه از تذکار «مسلم» جان نمودن مست فیض
گاه در شوق « بخاری دل متیم داشتن

مسلك اهلحدیث در آئینهٔ اشعار نواب صدیق حسن خان:

شد شرف ز آحادیث پیمبر کاغذ
نقطها گوهر یکدانه بود برکاغذ
صفحهٔ عارض گل بهر نوشتن شاید
درخور سنت سرور نبود هر کاغذ
روی قرطاس سیه می شود از نقش خرد
نشود کاش درین ملك میسر کاغذ
می‌نویسیم ثنائی سنن سرور را
هان بیارید بمن از ورق زر کاغذ
تا حدیث صفت طیبه نوشتم « نواب»
گشت چون عرصهٔ گلزار معطر کاغذ .

بقیه در (۵٦)

دکنړونو د ولایت د متحده اسلامی شوریٰ او د جماعة الدعوة الی القرآن والسنة افغانستان د اعضاؤ، منصوبینو او ټولو مجاهدینو متفقه اعلامیه

بسم الله الرحمن الرحیم .

یایها النبی جاهد الکفار والمنفقین واغلظ علیهم وما وٰیهم جهنم وبئس المصیر ○

«توبه ـ ۳۷»

دا سلامی تاریخ په جریان کی د حق په خلاف دایماً باطل او کفری قوتونه په مختلفو رنګونو او ځیر وسره میدان ته شوی دی ، لیکن د حق پرستانو تګلاره هیڅکله هم د دغو باطلو ځواکونو په مقابل کی تحریف شوی نه ده .

د افغانستان روان اسلامی جهاد چه اوس د کامیابی په آخری پړاؤنو کښی دی ، د ملی او بین المللی کفارو او باطلو قوتونو د تشویش او اندیښنی وړګرځیدلی او د اسلامی ځلانده او روڼ افق د صباؤن دراتللو د مخ نیوی له پاره ئی په مذبوحانه هلو ځلو لاس پوری کړی دی .

الحمد الله ، چه تر اوسه پوری دغه ټولی

دسیسی د الله (جل جلاله) په فضل او کرم سره شنډی او ناکامی شوی دی .

خو اوس د آخر ځل له پاره دافغانستان د ځینو خود فروشه ، بی ایمانه او د جهاد له سنگر څخه دتښتیدونکو او خائنو عناصرو په ژبه د کفری استعمار د حنجرو یعنی رادیو گانو له لاری دمفسد او خائن ظاهر شاه د بیا راتلو او تائید خبری نشر کوی .

مونږ د کنړ د ولایت داسلامی جهاد د سنگرونو د ټولو اسلامی تنظیمونو مجاهدین د مفسد او فراری ظاهر شاه پوری اړونده قضیه کښی او همدارنگه د نورو قضایاؤ په هکله خپل قاطع دریځ په لاندی توگه اعلانوو .

۱ - مونږ د خپل ژوند تر وروستی سلگی پوری د خالص او سوچه اسلامی نظام د قائمیدو له پاره اسلامی جهاد ته دوام ورکوو او په دی لار کی به د استعمار د هری وسیسی مقابله کوو .

۲ - دافغانستان د اصیلو مسلمانو مجاهدینو ترمنځ د واقعی اسلامی اتحاد راوستلو له پاره به هر ډول هلی ځلی او عملا کار کوو او د خپلو مسلمانو رهبرانو څخه د واقعی وحدت او یووالی هیله مند او غوښتونکی یو .

۳ - دافغانستان دراتلونکی اسلامی حکومت قیادت به هغه چاته سپارل کیږی چه د ملت په منځ کی تثبیت شوی متشرع او مجاهد شخصیت وی او خپل ټول عمرئی داسلامی جهاد له پاره وقف کړی او د جهاد په سنگرونو کی عملا سهیم وی ، د شرقی او غربی استعمار د لاس پوځو له پاره په افغانستان کی د پښه ایښیدو ځای نه شته او نه به وی .

٤ - هغه څوك چه د ملت د خواخوږی په پلمه دحق د لاری د یونیم میلیون شهیدانو په وینو د سیاسی تجارت په هیله خائن او فاسد ظاهر شاه او یاد هغه په څیر د ملت له طرفه تجرید شوی اشخاص چه یو څاڅکی او- ښکی یی هم د مسلمان ملت په غم نه وی توی کړی ، د بیاله پاره د ملت په سرنوشت مسلط کول غواړی ، د دین او وطن خائنان ئی بولو او ددی ډول اشخاصو په مقابل کی د خپل اسلامی جهاد په دوام ولاړیو .

۵ - کوم خارجی قوتونه او یا اداری چه دافغانستان په موجوده روانو حالاتو کښی پر مونږ د اسلامی جهاد د نتایجو دانحراف او د مفسد ظاهر شاه او یاد هغه په شان د نورو فاسدو او غدارو شخصیتونو د تحمیلولو په فکر کی دی ، باید پوه شی چه د افغانستان مسلمان

مجاهدین به د شرقی او غربی استعمار د دسایسو پر ضد د هغوی دګمارل شوو ځیرو او جاسوسانو د محوه کولو او نابودی تر وخته جهاد ته د وام ورکړی .

«انشاءالله»

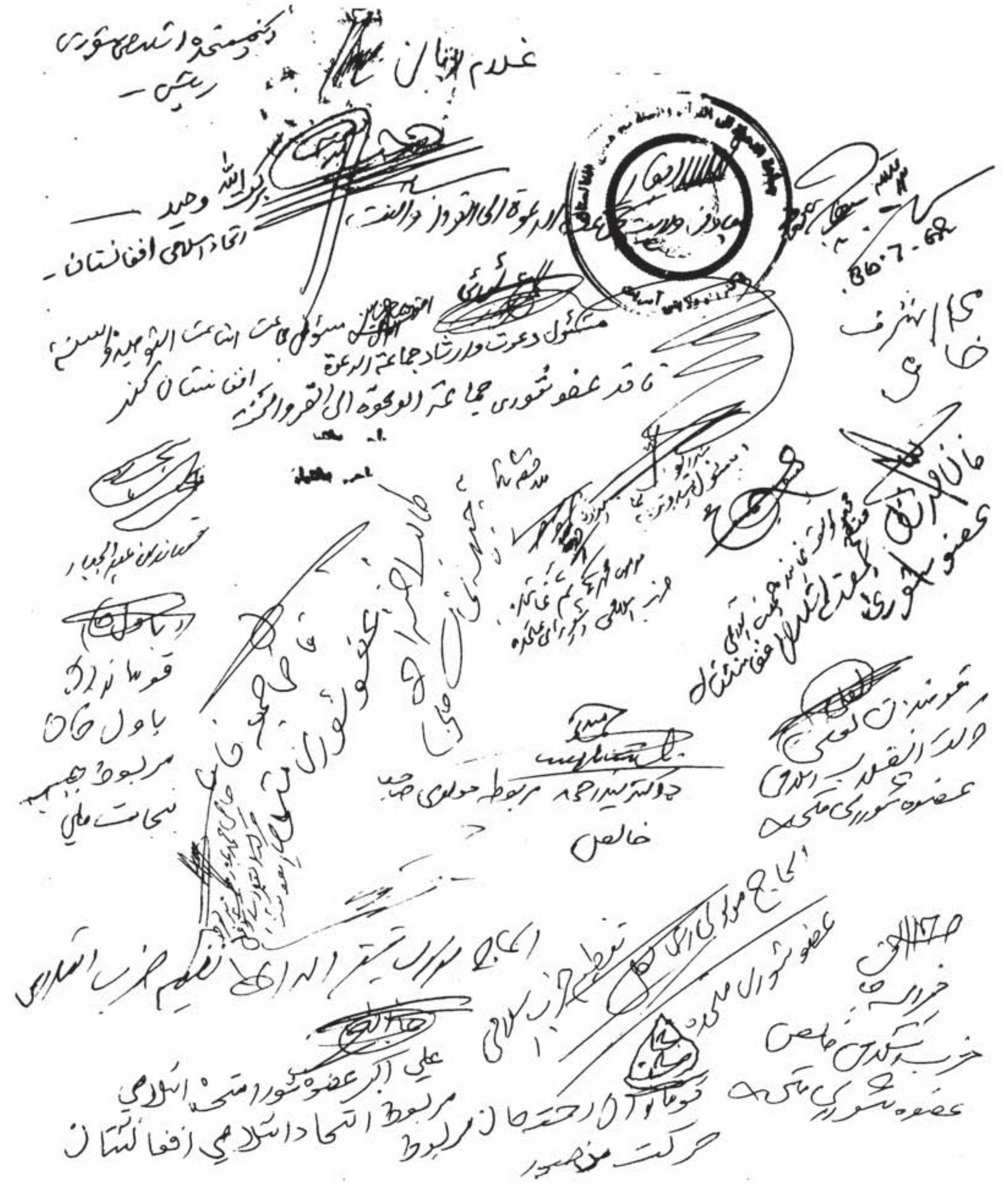

د "الدعوة" د "جراحي روغتون" له سرطبيب سره مرکه

د دعوت د پښتو مجلې په دې ګڼه کې د فراغت د سند تر لاسه راوړلو وروسته د موږ مود «الدعوت» د جراحي روغتون د سرطبیب په بیلو بیلو روغتونونو کې وظیفه اجرأ کوله

«ډاکتر محمد قیوم» یار سره مرکه کړې تر څو خپلو ګرانو لوستونکو ته د دغه روغتون په باب معلومات ورکړو .

ډاکتر قیوم یار د هغو مجاهدو ډاکترانو په کتار کې یو ځانګړې مقام لري چه د عیش عشرت ژوند ئې په ځان حرام کړې او خپل استعداد او لیاقت ئې د هغو مجاهدینو خدمت ته وقف کړې چه د روسي استعمارچیانو او د هغوی د پرچمي ګوډاګیانو په خلاف ئې د تودې جګړې په ډګر کښې دوجود وینې د الله په لاره توئې شوي دي او یائې خپل لاس او پښې قربان کړي دي .

زمونږ دغه متعهد مجاهد ورور په ۱۳۵۲ کال کې د ننګرهار د طب د پوهنځي څخه د

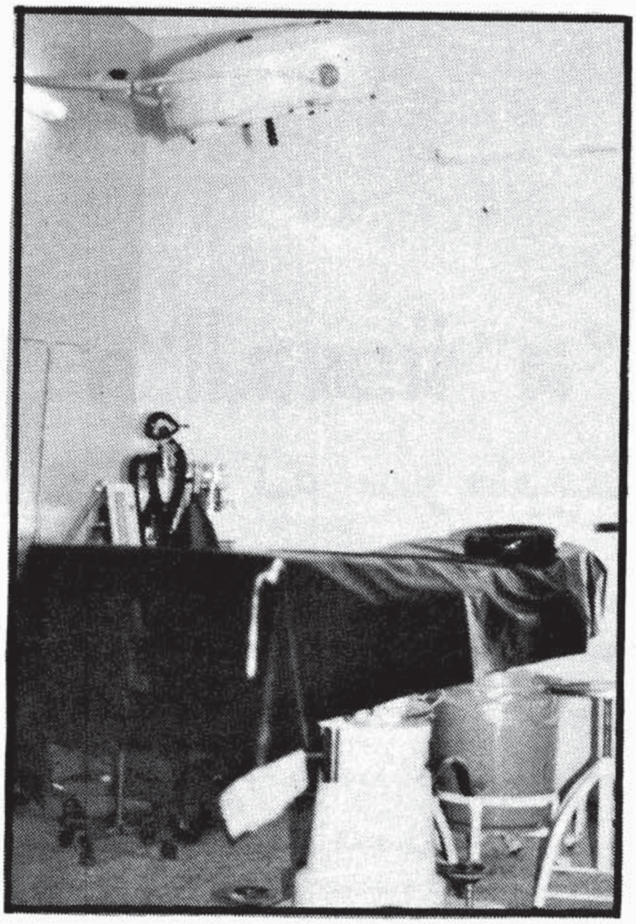

خو د ثور د منحوسی کمونستی کودتا له راتګ سره سم د کمونست رژیم له خوا ونیول شو او تر څه مودی پوری د سپین ږیری پلار په ملګرتیا د جلال آباد د زندان په هیبتناکه کوټه کښی پروت ؤ . ډاکتر قیوم یار د زجر او اختناق له یوی دوری تیرولونه پس پدی وجه له زندان نه را پریښودل شو چه هیڅ ډول اقرار او اعتراف ئی تری وانه خستلی شو او د وحشت او زور ټول آلات او ابزار د دی مجاهد ورور د ثبات او ایمان په وړاندی ناکاره ثابت شول . مګر سپین ږیری پلار او زلمی ورور ئی چه هغه وخت د کمونیزم د ظلم او بربریت په کومی ورننه ایستل شول ، بیائی ترننه پوری نه مړی معلوم دی نه ژوندی . ډاکتر قیوم یار د جهاد له پیل نه تر نن ورځی پوری د مقدس جهاد په لاره کی خپله اسلامی فریضه سرته رسولی او اوس د الدعوت د جراحی روغتون سرطبیب دی .

د دعوت د مجلی خبریال له دغه ورور سره د روغتون په باب یوه مرکه کړی چه دا دی په لاندی ډول وړاندی کیږی .

س : ډاکتر صاحب دا روغتون کله او دکوم مقصد د پاره تاسیس شوی دی ؟

ج : بسم الله الرحمن الرحیم دا روغتون تقریباً شپږ میاشتی د مخه په هغه وخت کی تاسیس شو چه مومنو مجاهدینو په جلال آباد باندی لومړی ځل حمله وکړه او د زخمیانو تعداد ورځ په ورځ مخ په زیاتیدو ؤ ، نو په دی اساس د افغانستان د ویلفیر اینډ ریلیف د کمیټی له خوا تصمیم ونیول شو چه د افغانستان د جهاد د زخمیانو د پاره یو روغتون جوړ کړی چه د الدعوة سرجیکل یا د الدعوة د جراحی روغتون په نامه یادیږی .

س : د دی روغتون د بسترونو تعداد څومره دی ؟

ج : دا روغتون اوس په ابتدائی مرحله

کی تقریبا (٥٣) بسترونه لری او مونږ په نظر کی لرو چه د بسترونو تعدادئی نور هم زیات کړو .

س : د ډاکترانو اوفنی پرسونل شمیرئی څومره دی ؟

ج : د ډاکترانو تعدادئی (٧) نفر و ته او د فنی پرسونل شمیرئی د نرسانو په شمول (١٣) تنو ته رسیږی .

س : دلته د کومو امراضو معالجه کیږی او کوم سروسونه فعال شویدی ؟

ج : څرنگه چه مخکی موږوویل دا یواځی جراحی روغتون دی چه د زخمیانو د علاج امکانات پکی موجود دی . اما مونږ د دی تر څنگ .O. P. D هم پرانستی ده مثلا داخله امراض دلته په فوق العاده ډول تشخیص او مریضان ئی بستر کیږی او تداوی کیږی . چه د الله تعالی په فضل ډیر سخت مریضان په موفقانه شکل تداوی شویدی ځکه چه زمونږ ډاکتران ډیر ورزیده ، ما هر او لایق ډاکتران دی .

س : له روغتون سره کومی کومی موسسی مرستی کوی ؟

ج : زمونږ د روغتون سره ځینی خیریه موسسی چه زیاتره ئی عربی موسسی دی ، زمونږ سره پدی پروگرام کی پوره مرسته او ملاتړ کوی چه مونږ د هغوی مشکور یو .

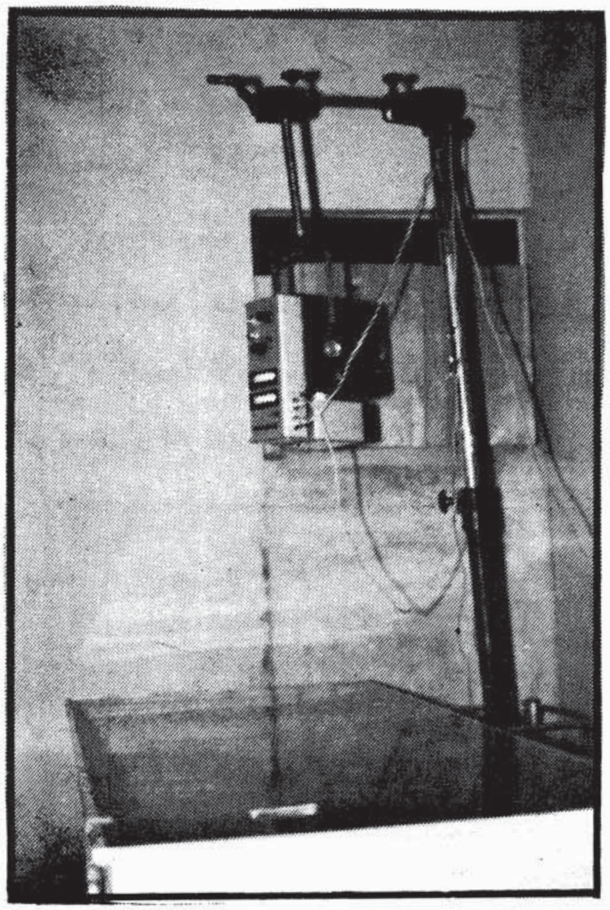

س : په پیښور کی د مجاهدینو نور روغتونونه هم شته آیا ښه به نه وای چه دا روغتون دکنړ پشان په یوه آزاده سیمه کی جوړ شوی وای ؟

ج : چون پیښور یو مرکز دی او پیښور ته له نژدی ولایاتو لکه جلال آباد ، پکتیا او ځینی نورو ځایونو څخه زخمیان او مریضان راتلل ، نو پدی اساس مونږ پیښور مناسب وگڼه او انشاءالله مونږ په نظر کی لرو چه د کنړ په شان په یوه آزاده سیمه کی هم همداشان یو مجهز روغتون چه په نویو عصری وسایلو

سمبال وی ، جوړ کړو .

س : تر اوسه څومره تعداد مریضان دلته معالجه شویدی ؟

ج : تراوسه مونږ د تاسیس له وخت نه تقریباً (۹۰۰۰) مریضان په کلینك کی معاینه کړی او تقریباً څلور سوه تنه نور پدی روغتون کی بستر او له تداوی وروسته رخصت شویدی .

خو بعضی نور معیوب مریضان چه هغوی خپله پښه یا لاسه له لاس ورکړی وی ، هغوی مونږ نورو خیریه موسسو ته معرفی کوو او هغه مؤسسی زمونږ سره پدی برخه کی مرسته کوی ، بعضی مؤسسی چه د هغوی د علاج په بدل کی زمونږ نه مصارف و غواړی ، د هغوی ټول مصارف زمونږه خیریه مؤسسه برداشت کوی .

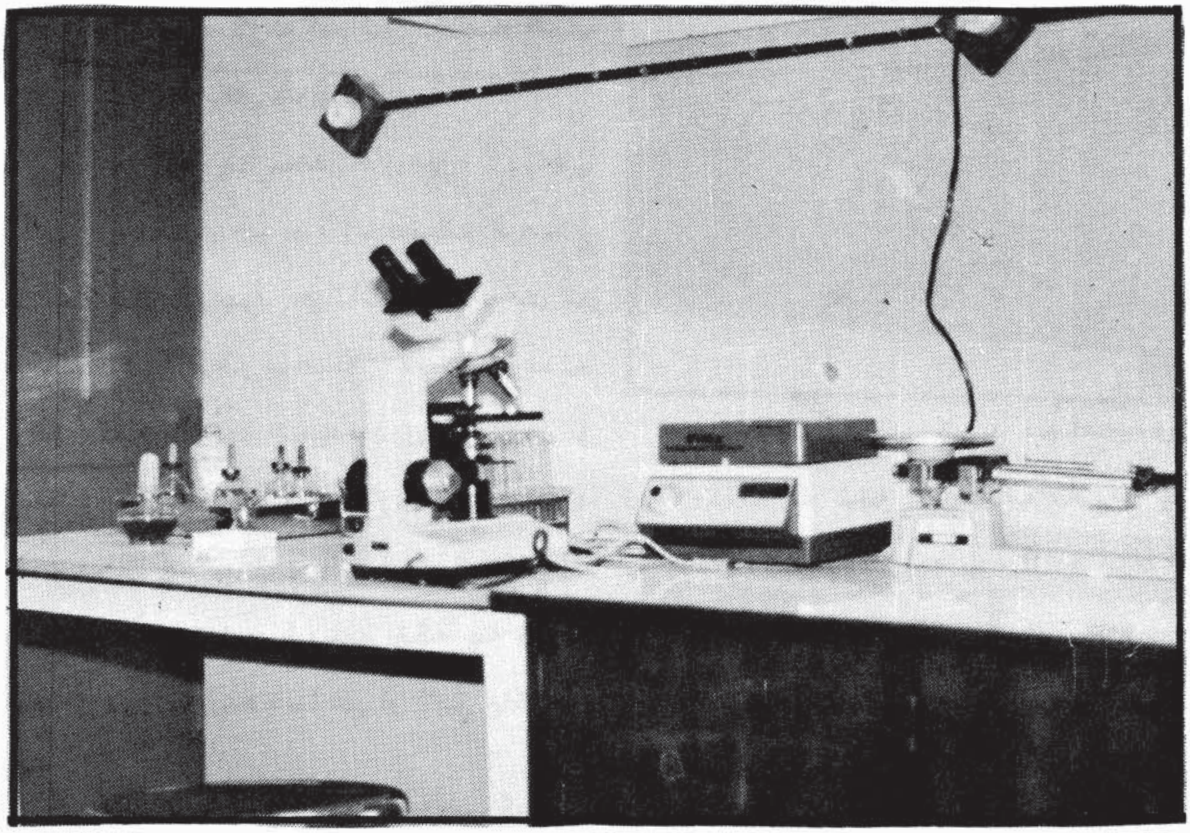

س : آیا د معیوبو مریضانو د علاج د پاره هم څه اقدامات کیږی ؟

ج : زمونږ روغتون له چه کوم معیوب مریضان راشی ، د کومو مریضانو علاج چه مونږ کولی شو ، هغوی تر خپلی تداوی لاندی نیسو ،

س : تاسو چه د زخمی مجاهدینو حال ګورئ څه احساس کوئ چه د هغوی روحیه څنګه ده ؟

ج : زخمی مریضان چه راځی ، هغه اکثر د جهاد زخمیان وی ، هغوی پدی خپل زخم هیڅ د

مایوسی احساس نه کوی ، بلکه هغوی پدی خپلو زخمونو باندی کوم چه د جهاد په سنگر کی ئی د الله تعالی د رضا په خاطر گاللی دی ، د خوشحالی احساس کوی او پدی ډیر افتخار کوی چه زمونږ وینه د جهاد په سنگر

ټول ددی کوشش کوی چه مریض یاد جهاد زخمی ښه معالجه شی او ښه خدمت ئی وشی . مونږ چه څه وسایل لرو ، دا ټول د مجاهدینو او مهاجرینو ورونو او خویندو په خدمت کښی د کوم تو پیراو امتیاز څخه پرته

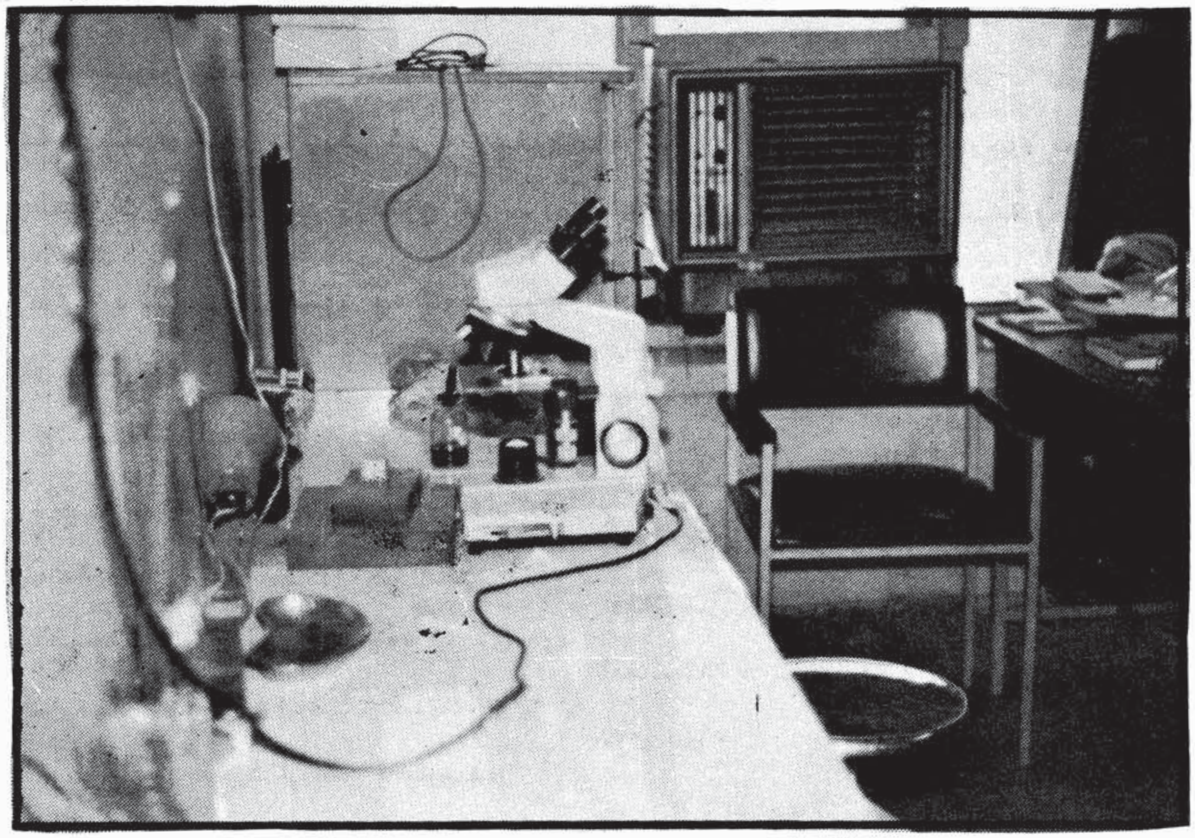

کی د حق په خاطر او د دین او وطن په لاره کی تویه شویده .

س : په روغتون کی د علاج د پاره څه مقررات وضع شوی یعنی که څوك و غواړی چه دلته معالجه شی ، باید څه وکړی ؟

ج : د دی روغتون مقررات د نورو روغتونونو سره خاص توپیر نلری . د روغتون پرسونل

قرار لری او ددی روغتون دروازی د هر مسلمان پر مخ شپه او روځ خلاصی دی اما د علاج او تدوای لپاره په لومړنی پړاو کښی مونږ په روغتون کی یو پل کلینك لرو ، هر مریض چه راځی ، اول پل کلینك ته مراجعه کوی ، د پل کلینك په راس کی یو متخصص لرو . لومړی مریض د مربوط متخصص

له خوا معاینه کیږی ، کوم مریض ته چه د بستر کیدو ضرورت وی ، هغه په روغتون کی بستر او ترتداوی لاندی نیول کیږی ، او کومو مریضانو ته چه صرف د تداوی ضرورت وی ، تداوی کیږی .

د دی ترڅنګ مونږ خپل لا براتوار او د اکسری اخستولو شعبه هم لرو ، کومو مریضانو ته چه د هغوی ضرورت پیښ شی ، د هغوی ټول معائنات مونږ په خپل روغتون ګی سرته رسوو .

س : د الدعوة روغتون په کومو نویو وسایلو سمبال دی ؟

ج : لکه څنګه چه وړاندی مو ذکر وکړو چه مونږ په روغتون کی یو مجهز لابراتوار او د اکسری مشین A-C-G- چه د زړه ګراف پری اخیستل کیږی لرو او علاوه پر دی دوه اپریشن تیټره لرو چه یوئی د سپټك اپریشن لپاره او بل ئی د اسپټك اپریشن د پاره دی .

س : ډاکتر صاحب ! د روغتون مشکلات څه دی او د روغتون د لانکشاف د پاره څه اقدامات باید و شی ؟

ج : فعلاً زمونږ مشکلات دا دی چه له مونږ سره باید د امبولانس یو مجهز سروس موجود وی . چه له دی جملی څخه یو یا دوه امبولانسونه باید د جلال آباد او دوه د کنړ او همدارنګه دوه د پکتیا په ولایاتو کی موجود وی ، کله چه مجاهدین د جنګ په محاذ کی ټپیان کیږی ، فوراً ئی مرکز ته راورسوی . بل لوی مشکل دا دی چه باید زمونږ په روغتون کی د اکسری یو مجهز یونټ موجود وی . هغه یونټ مونږ وارد کړی دی ، خو متأسفانه برق نهایت ضعیف دی او نشی کولی چه دغه مشنری وګرځوی . زمونږ نظر دا دی ترڅو چه یو جلا د برق ټرانسفرمر موجود نه وی ، مونږ له دغه یونټ او مشنری څخه په مکمل ډول کار نه شو اخیستلای . که یو جلا ترانسفرمر ولرو ، نه یواځی د اکسری په مشین کی به ښه ثابت شی ، بلکه د مریضانو داطاقونو د پاره له ایرکنډیشنر و څخه هم استفاده کولی شو .

س : محترم ډاکتر صاحب ! تاسو په افغانستان کی د ننه څومره کلینکونه لری او د افغانستان د مجاهدینو د پاره مو څومره خدمت کړی دی ؟

ج : دا چه نن سبا په افغانستان کی ډیرو طبی مرستو ته ضرورت دی او مونږ وړاندی وویل چه زمونږ خیریه موسسه او روغتون په خپل ابتدائی مراحلو کی دی ، خولدی سره سره هم مونږ (۱۵) کلینکونه په داخل د افغانستان کی د مجاهدینو د خدمت او تداوی د پاره په آزادو سیمو کی جوړ کړیدی .

په مختصر ډول مونږ د دی یا دونه کولی

شو چه دری کلینکونه مو د قندهار په ولایت کی جوړ کړی او دری نور کلینکونه مو د تخار (ارزگان) او کندز په ولایاتو کی تاسیس کړی ، دوه کلینکونه مو د ننگرهار په ولایت کښی او یو کلینك مو د پکتیا په ولایت کی او شپږ نور مو د کنړ په ولایت کی جوړ کړدی چه مجموعاً (۱۵) کلینکونه مو دافغانستان په داخل کی په

س : ډاکتر صاحب ! د افغانستان زیاتره ورزیده ډاکترانو په امریکا او یورپ کی سیاسی پناه اخستی او د افغانستان په دی حساسو شیبو کی ئی د افغانانو هیڅ خدمت ونه کړ ، د دغه شان ډاکترانو په حقله ستاسو تاثرات څه دی ؟

ج : زه د دغو ډاکترانو په حقله ډیر

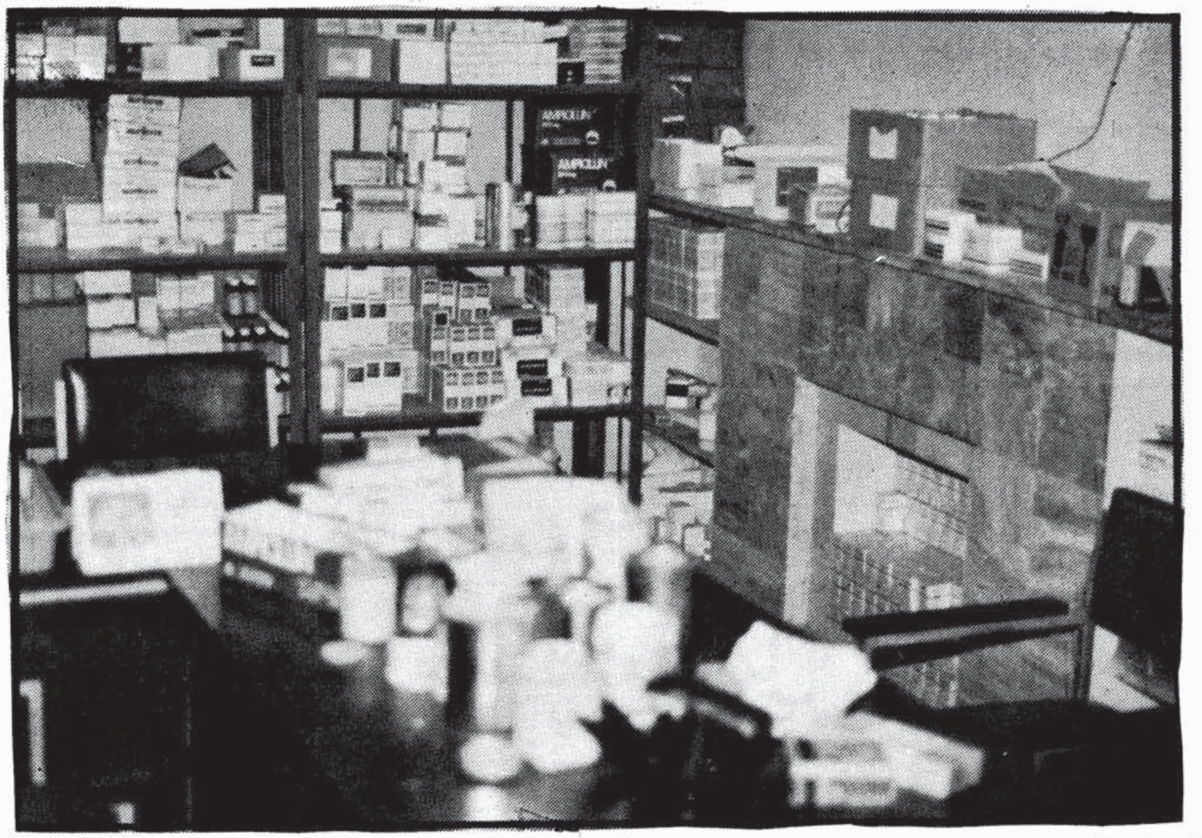

کار اچولی دی .

په دی توگه کوم مریضان چه زمونږ سرحدی روغتونونو ته مراجعه کوی او هغوی ئی تشخیص نه شی کولی ، مونږ ته ئی معرفی کوی . مونږ ئی فوراً بستروو او تر تداوی لاندی ئی نیسو .

افسوس کوم ، ما پخپله چه څو ځل جرمنی ته سفر کړیدی او یو ځل هم د جرمنی د حکومت په بلنه هغه هیواد ته تللی وم چه په هغه سفر کی زمونږ د ټولو تنظیمونو مشران هم شامل وو ، هلته یو خارجی ژورنالست همدغه سوال له ما څخه وکړ ، زما نظر او پیغام همیشه دغو

افغانی ډاکترانو ته دادی چه دغه داکتران د افغانستان د مظلوم ملت په وینو روزل شویدی ، اوس چه دا اولس په خپلو وینو کی لمبیږی ، دوی دی مهربانی وکړی ، خپل عیش و عشرت ته دی شاکړی او را دی شی د خپل دین وطن او ملت خدمت دی وکړی . د مجاهدینو په هر سنگر دی وگرځی او د هر یو مجاهد زخم مرهم دی شی . ځکه چه دا داسی وخت دی چه افغان ډاکتر باید په یو لاس کی ستسکوب او په بل لاس کی کلاشنکوف ونیسی .

زه د دی خبری یو ځل بیا یا دونه کوم چه هغه ډاکتران چه په خارج کی اوسی ، نن په افغانستان کی د هغوی دوجود ډیر زیات ضرورت دی . نن د افغانستان اتیا فیصد خاوره د روسی مزدورانو څخه آزاده او د مومنو مجاهدینو ترپوره کنټرول لاندی ده او طبی پرسونل پدی حساس وخت کی ښه کردار ادا کولی شی ، نو پدی وجه مونږ د ټولو افغانی ډاکترانو نه دا خواهش کوو چه راشی او په دی مقدس جهاد کی خپل فرایض سرته ورسوی والسلام .

بقیهٔ (۵۴)

PROPERTY ACKU 8524

حقانیت مسلك اهل حدیث

جان سخن اینکه رسول اکرم صلی الله علیه وسلم هنگام رخصت از دنیا ارشاد فرمود :

« من یعش منکم بعدی فسیری اختلافاً کثیراً فعلیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدین المهدیین »(مشکوة ـ ص ۲۲)

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم درین ارشاد گرامی خود خبر داده است که بعد از من درمیان امت اختلاف و تفرق بارمی آید . در آنوقت (وقت اختلاف) پیروی از سنت من وخلفاء راشدین نمائید ـ تا از اختلاف دور و از تفرق محفوظ بمانید . (ادامه دارد)

«امریکا غواړی چه په مجاهدینو باندی دوسلی دبندیز پوسیله خپل
خواهشات تحمیل کړی، سره لدی چه امریکا مونږ. ته وسله نده
راکړی، خو مجاهدینو په امریکائی وسله جهاد ندی پیل کړی،
اوس هم ددی توان لری چه د امریکی دوسلی نه غیر ، د جهاد جګړه
توده وساتی» (مولوی جمیل الرحمن)

بسم الله الرحمن الرحیم

لا اله الا الله محمد رسول الله

الله اکبر

ان هذا القرآن یهدی للتی هی اقوم

ان الارض لله یورثها من یشاء من عباده

الا له الخلق والامر

الا له الخلق والامر

۱۳۸۴ هـ ق

جماعة الدعوة الی القرآن والسنة

افغانستان